

KOMMUNISTISK POLITIK

Irak veteraner protesterer i Washington 15. september 2007

BUSH! STOP KRIGEN NU!

Nr. 19

11. årg.

2007

28. september -

11. oktober

Støttepris 15 kr.

TEMA: BIOBRÆNDSTOF - EN GRØN FIDUS

Fælles kamp for 'velfærd til alle' s. 2 ● Olieeventyrlande s. 3 ●
Velfærdsprotester s. 4 ● Unionsdemokrati s. 6 ● Dansk klassejustits anno 2007 s. 8 ●
3Fs kongres slog benene væk s. 10 ● Når klinikken skal i skoven s. 11 ●
Forældreblokader mod nedskæringer s. 12 ● Hæld fattige og sultne på tanken s. 14 ●
Biobrændstof – den skjulte dagsorden s. 15 ● Aktion G13 s. 19 ● 3F kongres s. 20 ●
Mislykket hetz mod Thomas Koppel s. 20 ● Debat s 22 ● Sneboldens retning s. 24

Fælles kamp for 'velfærd til alle'

KOMMUNISTISK POLITIK

Fogh regeringen er 'stille og roligt' ved at spare op til en røvfuld. Det stivnede tandpastasmil bliver mere og mere anstrengt, uanset han som en papegøje gentager "Aldrig har det gået så godt"

Hulhed og alle løgnene sætter alligevel deres spor.

Hele den landsbevægelse, der sidste år satte sig i bevægelse under overskriften 'Velfærd til alle' imod regeringens velfærdssvindler og påståede forbedringer, har gjort ondt. Store protestdemoer og massive aktioner som i Århus sidste år har bredt sig ud over hele landet. Strejker, blokader og masseprotester er genopdaget som effektive kampvåben efter at have været gemt væk i en årrække.

Fogh og Co.'s redningsplanke skulle have været deres afledningsstunt med den såkaldte 'kvalitetsreform', som blev bistået af LO og socialdemokraterne. Men det er svært at skjule hulheden i en reform, som er skræddersyet til yderligere tempoopskruning og udlicitering. Svaret kom da også prompte fra landets social og sundhedsassistenter. Deres virkelighed er utålelige arbejdsforhold, hvor de økonomiske midler anvendes på et vanvittigt bureaukrati, mens personale må gå til en lusket løn, og omsorgen daler og skandaler ruller. Et befriende svar rullede hen over Danmark før sommerferien da SOSU-assistenterne sagde *Nok er nok!* og krævede højere løn og flere hænder.

Samlet er kampen for 'velfærd til alle' en bevægelse, der kun er i sin vorden. Det er karakteristisk for den, at den retter sig mod al nyliberal nedskæringspolitik, uanset om den gennemføres af borgerlige eller socialdemokrater. Protesterne i Århus sidste år og protesterne mod kommunale nedskæringsbudgetter som i år i København rettedes direkte mod socialdemokratiske borgmestre, men vender sig også og samtidig mod de snævre rammer, Fogh-regeringen dikterer. Protesterne i København retter sig ikke bare mod det socialdemokratiske mareridt, som forsøges væltet over på den arbejdende befolkning, men har også sin klare brod mod en regering som har sat turbo på afvikling af rester af velfærd.

Fogh-regeringen har opbrugt al sin kredit og mere til ... I al for lang tid er den sluppet godt fra krigsforbrydelser og krigs-

løgne. Men Fogh har svært ved at finde folk som gider høre hans nye løgne om, at 'arbejdet er gjort' i Irak. I virkeligheden er Fogh drevet hjem af den irakiske modstand og af den voksende krigstræthed i Danmark. *Hvad lavede vi i Irak? Og hvad laver vi egentlig i Afghanistan?* er der flere og flere, der spørger.

Lige nu er regeringen og socialdemokraterne forenede om endnu en stor løgn, der skal legitimere, at Danmark sender stadig flere besættelsessoldater til Afghanistan, der nu også skal udstyres med kampvogne. Det er løgnet om, at man er der for at hjælpe det afghanske folk. Men hverken i Irak eller Afghanistan drejer sig om at hjælpe folk, men om at hjælpe USA med at frarøve dem deres ressourcer mod at få del i rovet. Fogh og Co. er imperialistiske kolonikrigere – typer man engang i sidste århundrede troede udryddede.

Socialdemokraterne gentager til bevidstløshed: 'Velfærd! Ingen skattelettelser!'. Men krigsskatterne bør fjernes – og bruges på velfærd. Og der er intet galt i at beskatte milliardærer, monopoler og multinationale, som slipper langt billigere end den almindelige dansker. Danmark skal ud af de lovløse krige – og de ansvarlige for den danske krigsdeltagelse som Fogh, Per Stig Møller og Co. retsforfølges og straffes.

Endnu en stor løgn er under forberedelse: Det er forsøget på at omgå, at EU's unionsforfatning døde med det franske og hollandske folks nej til den nye EU grundlov. Nu skal den samme traktat fremsættes igen, med kosmetiske ændringer – men bare kaldes noget andet. Og hvis man vil være sikre på at undgå et nyt nej eller være tvunget til at tage demokratiet alvorligt, kan man jo bare lade være med at sætte det ny forfatningsforslag til folkeafstemning. Det pønser den hollandske regering på, og det samme gør også Fogh og Per Stig Møller, som også i denne sag kan være temmelig sikker på støtte fra den EU-loyale 'opposition'. En folkeafstemning om den ny unionstraktat er et ubetinget krav!

Ved folketingets åbning er Foghs smil mere end stift. Han pønser på nye løgne, nye rævekager – og på nyvalg.

Vi tror ikke på, at helle Thorning Schmidt kan vælte Fogh.

Vi tror at de almindelige danskere kan – og vil!

Fælles kamp mod kapitalen!

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

**KP's hjemmeside/
Netavisen:**

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 280 kr.

År (26 nr.) 480 kr.

Institutioner

½ år 360 kr. - 1 år 640 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 05.10.07

Olieeventyrlande

Den tidligere amerikanske centralbankdirektør Alan Greenspan har som pensionist skrevet en bog, hvor han om motivet for Irak-krigen skriver:

"Uanset at de udstillede deres angst over for Saddam Husseins 'masseødelæggelsesvåben', var de amerikanske og britiske myndigheder også bekymrede for volden i området, der rummer en uerstattelig ressource for verdensøkonomiens funktion. Jeg er bedrøvet over, at det er politisk ubelejligt at erkende, hvad alle ved: Irak-krigen handler i det store hele om olie."

Det er en skam, at folk venter med sandhederne til de er ufarlige for dem selv og karrieren. Hvad var der sket, om Greenspan havde sagt det, 'alle ved', da Bush, Blair og Fogh drog i krig?

At dømmе efter den furor, hans forsinkede udtalelser har vakt: Det havde været vanskeligere at begynde og fortsætte den kriminelle kolonikrig i Irak – og også Afghanistan, for den sags skyld.

Greenspans udtalelser har fået en anden pensionist, en tidligere dansk udenrigsminister, der aldrig blev til mere, til at fare til computeren for at give den fhv. bankmand et tilintetgørende svar. Uffe Ellemann-Jensen mener i Jyllandsposten, at det er skudt lige ned i ørkensandet at beskyldte kolonimagterne for noget så plat som at være på olieagt:

"Det giver ingen mening at påstå, at krigen blev startet for at få kontrol over Iraks olie. Den kontrol er jo heller ikke etableret. Hvis man skal foretage motivgranskninger, må man skruе tiden tilbage til det tidspunkt, hvor krigen startede: Dengang troede alle, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben. Han dyrkede selv ivrigt myten - for i dag ved vi, at det var en myte ... Der var ingen der "løj", som konspirationsteoretikerne påstår. Man vidste ikke bedre ... Det billede, der tegnede sig dengang, var et irakisk styre, der var blevet så uregelmæssigt og farligt, at hensynet til regionens stabilitet gjorde det nødven-

digt at fjerne det. Det var motivet. Alt andet er udenomssnak."

Så mange velvalgte ord – og flere til – for at dække over, hvad ifølge Greenspan 'alle' (dvs alle der er noget ved musikken) 'ved'.

Ellemanns og hans statsministerpartifælles problem er, at 'alle' nu ikke bare er dem, der spiller på instrumenterne, men også dem der er tvunget til at marchere i takt til krigslydene derfra.

Ellemann har rejst rundt og ladet sig hylde nærmest som befrier især i de baltiske lande, han har et intimt forhold til som arvtager til gammel dansk kolonipolitik. Det siges at mange baltiske familier opkalder deres børn efter ham, selvom det er decideret synd, hvis en lille pige skal hedde *Uf!* De gamle nazister, som igen harv kronede dage, løftede i hvert fald hånden til et begejstret *'Heil!'*

Det drejer sig om olie. For Danmark, for Mærsk. I Irak, ved Nordpolen og på Grønland. Selvom der også snakkes en masse om biobrændsel, er solide fossiler deres vægt værd i blod og guld. Kampen om olien ved havene omkring Nordpolen er for længst i gang – og Danmark er ivrig deltager.

Nu viser det sig, at *'et gigantisk olieeventyr er i vente for Grønland'*, som det hedder i en overskrift.

En undersøgelse foretaget af USGS – Den Amerikanske Geologiske

Undersøgelse – får det til at rangere Nordøstgrønland som verdens 19. vigtigste olieområde. Ifølge undersøgelsen ligger der formentlig her, hvad der svarer til 31 mio. tønder olie- og naturgas – til en værdi til omkring 10.000 milliarder kr. efter dagens oliepriser. Det svarer til ca. 3000 års bløktilskud til Grønland.

Der vil kunne pumpes olie op i Vestgrønland om 10-15 år, mens der vil gå fem-ti år mere, før den kan produceres i Østgrønland.

Det statslige danske olieselskab DONG er i gang med at sætte sig på den grønlandske olie fra havet ud for Diskoøen. Men Grønland kan godt glemme alt om at få del i det danske DONGs indtægter, erklærer det konservative folketingsmedlem Per Ørum Jørgensen, der er medlem af Selvstyrekommissionens arbejdsgruppe for økonomi og erhverv. Det har den grønlandske landsstyreformand Hans Enoksen ellers krævet.

Den konservative parlamentariker følger tilsyneladende et andet velkendt kolonimagtsprincip: *'Som brødre vi dele – jeg tager det hele'*.

Der kan skjule sig enorme rigdomme i de kolde arktiske farvande eller under indlandsisen. Olie, guld og mange andre værdifulde sager. Der er imidlertid ingen grund til eventyrlige drømme. Det er kun kolonimagter og multinationale, der tillader sig det. Den almindelige befolkning i eventyrlandene i Mellemøsten betaler en høj pris for koloniherrernes forslugenhed.

Det kan det grønlandske folk også kommet til at gøre. Amerikanske selskaber og amerikansk militær er allerede direkte til stede – og varetager også sine 'interesser' der gennem sin agent, den danske kolonimagt. Grønland er i de seneste år blevet en integreret del af det amerikanske stjernekrigsprojekt.

Grønland med is og undergrund, tilfrosset hav og smeltende bjerge, tilhører inuitterne og ingen andre. Det er noget, alle ved.

København: Fælles kamp mod det reaktionære nedskæringsbudget

Af Arbejderpartiet Kommunisterne, København

Der er ingen tvivl om, at det først og fremmest er forældres og pædagogers hurtigt udviklede kamp med blokader og tomme daginstitutioner, som fjernede store dele af nedskæringerne på børneområdet i det nyligt indgåede budgetforlig.

Men børneområdet er et trængt område, der som ældreområdet i stedet burde have et løft.

Nu står der stadig 50 millioner kroners nedskæringer tilbage.

Hvem vil Ritt Bjerregård og Co. så falde over? Det er ikke erhvervslivet. De kan heller ikke forestille sig at sende regningen tilbage til Fogh-regeringen med dens snævert dikterede kommunale økonomiske rammer.

Ifølge sundhedsforvaltningens økonomidirektør Hanne Baastrup vil besparelserne nu betyde nedskæringer på ældreområdet i form af nedlæggelse af plejehjem og forringet service.

Alligevel udtaler Jan Hoby fra forretningsudvalget i LFS, Landsforeningen

for Socialpædagoger, i Politiken:

”Forligspartierne har hørt protesterne og fjernet de minimalstatsbesparelser, de først havde planlagt (...) Nu er der ingen grund til at opretholde blokaderne af institutioner. Vi må tilbage på arbejde og passe børn”.

Der er ingen som helst grund til at være så hurtig med tilbage til arbejdet og normaliserings-aftrækkeren.

De brede, mobiliserende kræfter er lige kommet i gang. En femtedel af nedskæringerne på børneområdet er bibeholdt, og angreb på de ældre venter.

Børnefamilier og pædagoger har også forældre, og personalet på området er mere end stresset i forvejen med dårlige løn- og arbejdsforhold, hvilket Sosu-assisterer gjorde klart med deres aktioner før sommerferien.

Kampen mod budgetforringelser har bedst af, at man arbejder med at udvikle sammenhængen og solidariteten, når velfærdsområderne angribes.

Der er ikke ringe betingelser for at udvikle solidariteten oven på Københavns Magistrats tilbagetog på børneområdet.

Kun fælles optræden kan forhindre angrebene på velfærden i Københavns Kommune i form af det reaktionære nedskæringsbudget.

Ritt & co rammer rammer de svageste

Nu rammer Ritts nedskæringskniv handicappede og udviklingshæmmede

Det indgåede budgetforlig i København er et nedskæringsbudget, der endnu engang vil forringe vilkårene for de svageste københavnere; de udviklingshæmmede borgere, stofmisbrugerne, de psykisk syge og de hjemløse. Der skal spares i alt 87 millioner i Socialforvaltningen; penge der først og fremmest skal findes gennem personalebesparelser.

Ulla Baggesgaard, næstformand i LFS, Landsforeningen af Socialpædagoger, udtaler:

- *For kommunens socialt udsatte*

grupper er dette et katastrofalt budget. Endnu engang omprioriteres midler fra omsorg og støtte til mennesker med særlige behov til bl.a. prestigeprojekter. Forligspartierne siger, at en by skal kendes på den måde, den behandler sine mest udsatte grupper. Jeg er helt enig! Men med dette budgetforlig kendes København som en by, der hellere støtter erhvervslivet end de mennesker, der bor i byen. Der afsættes f.eks. 17 millioner til at lette forholdene for erhvervslivet, mens der spares 87 millioner på vilkårene for de socialt udsatte. Det klinger hult, når partierne skriver, at København er en by med en markant social profil, hvor der er plads til alle.

Byens udviklingshæmmede borgere er et af de områder, der skal spares på. For blot et halvt år siden var alle politikere i

København ellers enige om, at området skulle opprioriteres. Men nu har piben fået en anden lyd. Nu skal der spares 31 millioner.

Det vil betyde mindre personale og mindre tryghed. Det vil give et mere stresset personale, der presses af ikke at kunne give den nødvendige omsorg og kontakt. Og det vil stresse de udviklingshæmmede borgere i deres dagligdag. Det vil betyde mindre ferie og færre ture. Det vil ramme hver enkelt udviklingshæmmede borger.

Også personalet vil blive hårdt ramt. Ulla Baggesgaard finder det grotesk at

- *Forligspartierne bryster sig af at ville udvikle Københavns Kommune som attraktiv arbejdsplads, men det er ikke meget andet end en skåltale. Med den ene hånd fjernes f.eks. for 17 milli-*

Nedskæringer går ud over ældre

Forældre- og pædagogprotesterne tegnede til at blive så omfattende, at de københavnske politikere valgte at trække de fleste af de bebudede besparelser på børne- og unge-området tilbage. Til gengæld går det hårdt ud over de svageste københavnere – fra handicappede til de ældste.

København sparer på de ældre.

På papiret tilføres ældreområdet 64,5 millioner kroner til blandt andet servicebusser – men samtidig bliver der skåret ned for hen ved 50 millioner kroner. Disse penge tages fra kontoen til pleje, genoptræning og bedre mad til de ældre.

Der argumenteres med, at besparelserne ikke vil kunne mærkes, fordi der næste år bliver færre ældre i København – mange er døde, nogle af mangel på tilstrækkelig pleje.

Socialdemokraterne, der fremfører dette argument, må være totalt uvidende (eller det der er værre) om, hvor ringe det står til med plejen i dag også på de nævnte områder. Der er meget langt til de opreklamerede socialdemokratiske 'velfærdsrettigheder', og der bliver med besparelserne endnu længere.

oner kr. varme hænder og klare hjerter, og med den anden drysses lidt efteruddannelse ud over de ansatte, der er tilbage efter sparerunden. Det giver ikke mere attraktive arbejdspladser. Det giver mere stress, mere nedslidning og forøget sygefravær. Det er direkte uanstændigt, at politikerne i København bliver ved med at ville effektivisere omsorgs- og relationsarbejdet. Grænsen er allerede nået.

Derfor siger både de udviklingshæmmede borgere og medarbejderne stop. Tirsdag den 15. september mødtes de bag Københavns Rådhus for at få politikerne i tale.

Bag arrangementet stod LFS - Københavns største pædagogiske fagforening - og ULF, Udviklingshæmmedes Landsforbund.

København

Christiansborg Slotsplads kl. 16.30

Faglig fordemonstration Axeltorv kl. 15

Elev- og studenterbevægelsen fordemonstration
Rådhuspladsen 15.30

Se www.stopnedskaeringer.dk

Fordemo'er og transporter fra en række byer på Sjælland

Odense

Flakhaven kl. 16.30

Busser fra det meste af Fyn

Århus

Rådhuspladsen kl.16.30

Elev- og studenterbevægelsen
Fordemonstration Store Torv kl. 15.30

Bustransport fra Randers, Silkeborg og Skive

Aalborg

Banegårdspladsen kl. 16.30

Kolding

Rådhuspladsen kl. 16-18

Viborg

Hjultorvet kl. 16.30

Sønderborg

Fakkeldemo fra Rådhuspladsen kl. 18.30

Bornholm

St. Torv Rønne kl. 16.30

Detaljerede programmer og oplysninger om transporter på
www.2oktober.dk

Ommeren: Det fornyede traktatgrundlag

EUs ny traktat må ikke kaldes grundlov – men ligner den der faldt

Da tænkepausen blev afblæst af det tyske formandskab i foråret 2007, gjorde de opmærksom på nødvendigheden af at vedtage et fornyet grundlag for Den Europæiske Union. Reformtraktaten er blevet præsenteret som netop dette: et nyt grundlag. Derfor er det en meget dårlig sag, den danske statsminister og andre EU-venlige partier står med, når de hævder, at der ikke er grund til at stemme om traktaten.

Da det nye traktatgrundlag blev forhandlet på plads i juni, fandtes teksten kun på fransk og engelsk. Først i september forelå en godkendt tekst på dansk. Fremgangsmåden har fået det tyske parlament til at brokke sig til EU. Det kræver, at de forskellige lovforslag i det mindste skal være tilgængelige på tysk, før de skal vedtages. Sprogforvirringen skyldes ikke mindst de nationale regerings ønske om at tilpasse oversættelser til den lokale folkestemning. Når man ser på teksten, der kommer til vedtagelse i løbet af efteråret, er der tale om stort set det samme indhold som den traktat, der blev stemt ned af Frankrig

og Holland. ”Det gode er, at hele forfatningskonceptet er opgivet. Alle de symbolske elementer er væk, og tilbage står det, som det drejer sig om, kernen, nemlig at sikre, at beslutningsprocessen i EU er effektiv og demokratisk. Alt det er bevaret,” sagde Anders Fogh til JP 23. juni.

Med den nye traktat får EU-parlamentet øget sin indflydelse betydeligt. På omkring 50 politikområder skal ministerrådet nu gennemføre ny lovgivning i samarbejde med de omkring 785 medlemmer. Dette er ikke udtryk for en

EU vil afslutte forhandlingerne om det nye traktatgrundlag på et uformelt topmøde i Lissabon den 18.-19. oktober 2007 og underskrive traktaten på topmødet i december. Herefter skal de enkelte medlemslande ratificere traktaten inden valget til EU-Parlamentet i juni 2009.

demokratisk udvikling, men for at magten glider væk fra de nationale parlamenter, den nationale kontrol og offentlighed, over til en international instans i et andet land på et andet sprog uden nogen mulighed for kontrol. Når der ikke er nogen kontrol og offentlighed, er der til gengæld frit spil for lobbyister.

Slagsmål om stemmevægte er af stor principiel betydning. Ønsker man et samarbejde mellem lande, hvor alle lande betyder lige meget og har samme ret til at blive hørt, er det naturligt at lave en procedure, der siger *ét land, én stemme*. Ønsker man til gengæld et overnationalt samarbejde, hvor de enkelte lande ikke har nogen betydning, så er det naturligt at gå i retning af et afstemningssystem, der udtrykker, at hver borger er lige meget værd. I det nuværende EU har en række store og mellemstore lande stort set stemmeligevægt. Den nye traktat giver store lande betydeligt mere magt. Der er flere afgørelser, der går fra enstemmighed til flertalsafgørelser. Områder, der før krævede enighed, er nu blevet områder, hvor de enkelte lande kan blive stemt ned. Traktaten beskriver i øvrigt, hvordan nye områder kan skifte fra enstemmighed til flertalsafgørelse, uden at det kræver en traktatændring.

Traktaten beskriver en række målsætninger om forstærket samarbejde inden for fælles forsvarspolitik, som ”vil føre til et fælles forsvar”. EU vil ikke kun forsøge at gennemtvinge en harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser på det strafferetlige område. EU er faktisk godt på vej til at overtage store dele af det strafferetslige system: overvågning, politi, asylregler m.v.

Ser man på, hvordan Unionen har udviklet sig, er det tydeligt, at man er gået i

Uddrag af den nye traktat

Den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik omfatter gradvis udformning af en fælles EU-forsvarspolitik. Denne vil føre til et fælles forsvar, når Det Europæiske Råd med enstemmighed træffer afgørelse herom. Det henstiller i så fald til medlemsstaterne, at de vedtager en sådan afgørelse i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.”

”Europa-Parlamentet og Rådet kan ved direktiv efter den almindelige lovgivningsprocedure fastsætte minimumsregler for, hvad der skal anses for strafbare handlinger, samt for straffene herfor på områder med kriminalitet af særlig grov karakter, der har en grænseoverskridende dimension som

følge af overtrædelsernes karakter eller konsekvenser eller af et særligt behov for at bekæmpe dem på fælles grundlag.

Der er tale om følgende kriminalitetsområder: terrorisme, menneskehandel og seksuel udnyttelse af kvinder og børn, ulovlig narkotikahandel, ulovlig våbenhandel, hvidvaskning af penge, korruption, forfalskning af betalingsmidler, edb-kriminalitet og organiseret kriminalitet.

På baggrund af udviklingen i kriminaliteten kan Rådet vedtage en afgørelse om andre kriminalitetsområder, der opfylder de i dette stykke omhandlede kriterier. Det træffer afgørelse med enstemmighed efter Europa-Parlamentets godkendelse.”

retning mod mere magt til EU's institutioner på bekostning af de nationale parlamenter – og mere i retning af et overnationalt beslutningssystem på bekostning af et samarbejde mellem frie, selvstændige stater. Med den nye traktat får Den Europæiske Union ikke bare lidt mere magt, men tager et gigantskridt ned af unionsvejen.

Det nye traktatgrundlag præsenteres vidt forskelligt: I de lande, hvor der har været folkeafstemninger, og det blev et ja, siger regeringen, at 90 pct. er nøjagtig det samme, som der en gang er stemt om, så derfor er der ikke behov for en ny folkeafstemning. Til gengæld siger man både i Frankrig og i Holland, at det er en helt anden tekst, så derfor skal de ikke have en folkeafstemning. Det er bl.a. baseret på, at en sætning om "fri og uhindret konkurrence" er flyttet fra formålparagraffen til en særligt bindende protokol. En øvelse, som meget godt viser, at teksten er blevet tilpasset de enkelte landes særlige ønsker, uden at indholdet er ændret. Ikke mindst i England er der et kraftigt pres på regeringen for at få gennemført den lovede folkeafstemning.

Den danske regering brugte foråret til at få rettet ordlyden på en række emner, så det i den nye udgave fremstår som emner, man "kan" vælge på et tidspunkt at støtte, altså underforstået ikke endnu. Statsminister Anders Fogh afviste definitivt at udlevere fortrolige EU-notater og forhandlingspapirer, der kunne kaste lys over, hvorvidt det er Danmark eller det tyske EU-formandskab, som har presset på for at fjerne samtlige ni punkter, der ville have udløst en folkeafstemning om en ny EU-traktat. De nye formuleringer har fået justitsministeriets jurister til at hævde, at der heller ikke i Danmark er nogen juridisk grund til at afholde den lovede folkeafstemning, fordi man her vurderer suverænitetsafgivelse som det tidspunkt, hvor et område konkret overgår fra nationalt til overnationalt domæne. Hvad der så skal ske, når EU på et tidspunkt beslutter sig for at beskæftige sig med et af de områder, den ifølge traktaten kan, står tilbage og blafrer i vinden.

De første 10.000 underskrifter

Skuespillerne Morten Grundwald, Janus Nabil Bakrawi og Martin Spang Olsen gør det. Nuværende og tidligere folketingspolitikere som Klaus Hækkerup, Frank Dahlgaard og Bjørn Elmquist gør det. SFU-formand Nanna Westerby, 3F Ungdoms formand Mattias Tesfaye og tidligere KU-formand Lasse Bork Schmidt gør det ...

På tværs af EU-holdninger og partiskel står en lang stribe af danskere frem og bakker op om, at vælgerne har krav på en folkeafstemning om næste EU-traktat.

Det gør de på hjemmesiden www.euafstemning.dk, som er oprettet i forbindelse med Folkebevægelsen mod EU's indsamling af underskrifter for folkeafstemning. Organisationens landssekretariat har indtil videre registreret over 10.000 underskrifter.

- Vi gør, alt hvad vi kan, for at forsvare vælgerens ret til at blive hørt. Vi kan kun opfordre til, at andre organisationer, partier og medier også samler underskrifter

på kravet: "Jeg ønsker en dansk folkeafstemning om den næste EU-traktat." Det her handler ikke om ja eller nej til traktaten, men om folkestyre og demokrati, udtaler Ditte Staun, som er talsperson for Folkebevægelsen mod EU.

Siden EU-topmødet sidst i juni har Folkebevægelsen mod EU's lokale komiteer og aktive medlemmer samlet underskrifter ind på gader, på markedspladser, til festivaler og masser af andre steder.

- Umiddelbart har vi tænkt os at fastholde og om muligt styrke dette pres på regeringen, indtil vælgerne loves en afstemning om traktaten, siger Ditte Staun og tilføjer:

- Indtil videre glæder vi os over, at udenrigsminister Per Stig Møller trods alt for nylig erkendte, at politikerne ikke bare kan skubbe afgørelsen over på ministerielle juristers skuldre. Hvad end juristerne mener, så er det en stor politisk beslutning, som befolkningen bør få den mest direkte indflydelse på.

Frihedskæmpere eller terrorister?

Principiel sag om støtte til befrielsesbevægelser for retten efter terrorloven.

Spørgsmålet om, hvorvidt to befrielsesbevægelser skal stemples som terroristbevægelser, er kernen i den retssag, der nu er i gang mod 'Fighters & Lovers', som har trykt og solgt T-shirts påtrykt henholdsvis 'FARC' og 'PFLP'.

Det er en sag, der, hvis det står til Lene Espersen, skal ende med ti års fængsel for trykning og salg af T-shirts og for ønsket om at donere overskuddet til en colombiansk radiostation og et palæstinensisk plakativærksted.

Retssagen retter spørgsmålet om frihedskamp eller terror direkte videre mod de to organisationer, da anklagerens grundlæggende opgave bliver en bevisførelse for, at FARC og PFLP er terrorister og ikke befrielsesbevægelser. Både anklager og forsvarere har indkaldt en lang række internationale eksperter.

- Justitsministeren forsøger at få os i

fængsel, fordi vi er uenige med regeringen. Men for mig er Bush den værste terrorist i verden, og det bliver jeg aldrig træt af at minde hans venner i den danske regering om, siger en af de tiltalte, den københavnske pølsemand Preben Mikkelsen.

De syv tiltalte nægter sig alle skyldige. Sagen løber som minimum frem til slutningen af november.

Sagen kan løbende følges på Fighters & Lovers' blog

www.fightersandlovers.blogspot.com

Mere på Foreningen Oprørs hjemmeside www.opror.net

Groteske domme i sagen om Ungdomshuset

Dansk klassejustits anno 2007

I forlængelse af terrorlovene forsøger anklagemyndigheden nu at ulovliggøre deltagelse i demonstrationer, som konfronteres af politi

Efterspillet efter dramaet omkring rydningen og nedrivningen af Jagtvej 69 forløber både på gaderne i kampen for et nyt ungdomshus, i medierne og den offentlige debat og i retssalene, hvor mange af de arresterede og fængslede under protesterne i marts måned nu tildeles straffe med stemplet 'Dansk justits Anno 2007'.

Strafniveauet sættes højt, og anklagemyndigheden går tydeligvis efter to formål: At få buret i al fald alle, der blev varetægtsfængslet under urolighederne, plus enkelte andre inde. Og at få domstolenes blåstempling af, at det skulle være lovstridigt og straffes med ubetinget fængsel at deltage i en politisk protest – også uden at have deltaget i nogen form for bataljer, men simpelthen ved at have været til stede i en protest, der ender i konfrontation.

I en række endnu ikke afgjorte sager kræves folk idømt frihedsstraf, uden at politiet på nogen måde kan dokumentere, at de deltog i uroligheder. De protesterede mod politiangrebet på Ungdomshuset den 1. marts i en demonstration, der startede klokken 17 samme dag på Blågårds Plads. Alligevel vil anklagemyndigheden have dem dømt blot for at være med i protesten.

Det bliver særlig grotesk ved, at det er bevist, at langt de fleste demonstrationsdeltager ikke har kunnet høre, at politiet erklærede demonstrationen for opløst, og at de ganske enkelt ikke kunne komme væk, da politiet med en borgerkrigs-lignende knibtangsmanøvre delte demonstrationen op og spærrede en del af den inde på Nørrebrogade ved muren til Assistents Kirkegård.

Demonstrationen fra Blågårds Plads på vej op ad Nørrebrogade mod Jagtvej i protest mod rydningen af Ungdomshuset samme morgen, taget d. 1. marts 2007 klokken godt 17, ganske kort før politiet med en velforberejdet knibtangsmanøvre gik til angreb.

En sag fra en gråzone, der siger noget om, hvor hårdt straffniveauet er lagt, blev i går (tirsdag den 19. september) afgjort i Københavns Byret.

Den anklagede var FJ, en godt 50-årig mand, der ikke hører til de faste brugere af Ungdomshuset, men efter arbejdstid havde deltaget i demonstrationen som en politisk protest mod rydningen.

Da politiets knibtangsmanøvre blev gennemført, befandt han sig i den bagerste del af demonstrationen, der blev presset tilbage af Nørrebrogade, og som søgte ind i sidegaderne mod Skt. Hans Torv. De forfulgtes af politiet, og i vrede og affekt over dets fremfærd med trukne knipler skubbede FJ sammen med fire andre en container, der stod på fortovet, fire meter ud på kørebanen.

Episoden var veldokumenteret, for politiet havde på forhånd anbragt fotografer i området, der tog billeder af begivenhederne. FJ blev på baggrund af fotos genkendt mere end en uge senere ved en anden, fredelig protest mod nedrivningen af huset, hvor han blev anholdt og efterfølgende varetægtsfængslet. Han nåede at sidde 11 dage i Vestre Fængsel, før han blev løsladt.

Nu skulle der afsiges dom. Det var en tilståelsessag. FJ var umaskeret og let genkendelig på fotografierne, hvor man ser ham sammen med fire andre personer skubbe en container ud på en vej. Retssagen klarlagde, at han ikke kendte sine meddemonstranter, og at de ikke havde nogen fælles plan om at slå med politiet. Han havde heller ikke kastet noget mod politiet eller deltaget i blåafbrænding eller barrikadebygning. Anklageren forlangte to måneders ubetinget fængsel efter straffelovens paragraf 134a om grov forstyrrelse af den offentlige ro og orden – en paragraf, hvis straf ramme er blevet skærpet med vedtagelsen af terrorpakkerne, og som nu kan give mere end et halvt års ubetinget fængsel.

Den anklagede, der aldrig tidligere har været arresteret eller dømt for noget

som helst, og som havde optrådt umaskeret og let genkendelig, fremlagde en særdeles positiv karaktererklæring fra sin arbejdsgiver, et københavnsk dagcenter.

Under hensyntagen til dette (!) idømtes FJ en måneds ubetinget fængsel. Han skal ind og sidde i 20 dage ud over den tid, han har været varetægtsfængslet.

Det er en forrykt dom, der siger noget om, hvor langt et skred hen imod politistaten Danmark er ude i.

At skubbe en container ud på kørebanelen sammen med andre i vrede og frustration over den religiøse og politiske reaktions angreb på den københavnske ungdom og politiets brutale adfærd over for den grundlovssikrede ret til politisk protest er ikke noget, der berettiger til en ubetinget fængselsstraf – med alle dennes negative konsekvenser.

Det er simpelthen krænkende for 'retsbevidstheden'. Hvis der ikke blev set gennem fingre med det, så 'fortjen-te' en sådan handling højst en påtale, og maksimalt en bødestraf. Nu sættes folk 30 dage bag tremmer for at protestere og blive vrede over uretfærdighed og vilkårlig politivold.

FJ og hans forsvarer vil ikke anke dommen. Vurderingen er, at det ikke ville føre til en mildere straf, men snarere til en skærpelse.

Der er ikke langt fra denne dom til anklagemyndighedens drøm om at kriminalisere og straffe folk med ubetinget fængsel for blot at være til stede ved en demonstration, som ender voldeligt, og uanset om det er demonstranter eller politi, som griber til vold. Bare at være til stede uden at gøre noget som helst i en voldelig konfrontationssituation skal kunne betyde fængsel.

Det er uhyggeligt, det er grotesk – og desværre sandt.

Unge idømt fængsel for at deltage i demo

Kræves nu også dømt for vold – uden beviser

Principiel sag med dystre perspektiver for 2-300 demonstranter – og mange flere i fremtiden – på vej gennem retssystemet.

Først i september blev fire unge – to mænd og to kvinder – dømt for at have deltaget i en demonstration til fordel for Ungdomshuset i december 2006, måneder før dets rydning.

Den udviklede sig til gadekampe i området mellem Kronborggade og Jagtvej.

De fire befandt sig bagerst i demonstrationen og kunne ikke høre, da politiet meddelte, at den var opløst. Alligevel blev de tre af dem idømt 40 dages ubetinget fængsel, den fjerde 50 dage (med tillæg for at sparke ud efter en betjent ved arrestationen), simpelthen fordi de ifølge dommen burde have indset, at de deltog i en 'ulovlig begivenhed'. De fire mente selv, at de ikke havde mulighed for at slippe væk fra demonstrationen, da politiet splittede den.

Den ubetingede fængselsstraf blev idømt for overtrædelse af straffelovens paragraf 134a – grov forstyrrelse af den offentlige ro og orden.

Advokat Thorkild Højer udtalte efter den groteske dom:

- De er dømt for at deltage i noget, man ikke kunne komme væk fra. Normalt kræver det en aktiv handling at tilslutte sig, men de har bare ikke kunne komme væk, for situationen var kaotisk. Dommen her betyder, at alle de demonstranter, som blev taget af politiet i knibtangsmanøvrer, skal dømmes med 40 dages fængsel.

Dommen opmuntrede anklagemyndigheden til at rejse en lang række tilsvarende sager mod andre demonstrationsdeltagere.

- Der vil være en hel stribe sager, hvor samme synspunkter indgår, udtalte chefanklageren i Københavns Politi Carsten Egeberg til politiken.dk.

Tilfredsheden var dog ikke total. For byretten fulgte ikke anklagerens krav om, at de fire unge også skulle straffes for vold og hærværk, selvom de befandt sig et godt stykke væk fra konfrontationerne. I dommen hedder det, at de **ikke** ved deres 'blotte tilstedeværelse' har pådraget sig et 'medvirkenansvar'.

Anklageren argumenterede ellers for at få dem dømt for at have tilskyndet andre til at øve vold ved hjælp af sten, malerbomber, kanonslag og slagvåben! De fire blev anholdt forskellige steder i området, og deres sager var anklageren udvalgt til at prøve at få skabt præcedens for domme for at tilskynde til vold.

Anklageren har nu anket dommen til landsretten med henblik på her at få de unge dømt efter paragraffen om vold og hærværk – uden at der altså er nogen beviser. Det er tværtimod dokumenteret, at de ikke deltog i de voldelige konfrontationer!

Da politiet den 1. marts ved 17-tiden gennemførte et velforberejdet angreb på Nørrebrogade med en knibtangsmanøvre mod protestdemonstrationen mod rydningen af Ungdomshuset, blev mange demonstranter, som ikke kunne slippe væk, fanget. Mange af venter på at komme for retten. Men nu er mellem 200 og 300 sager mod andre demonstranter, der ligner dem mod de fire dømte, blevet sat i venteposition, indtil anken har været for landsretten.

Anklageren har allerede fået rykket og skærpet domsgrænserne på vej mod politistaten. Næste skridt bliver at få demonstranter dømt efter terrorloven.

Søfolk kræver million-erstatning efter kaping

I kølvandet på den 83 dage lange kaping af det danske fragtskib Danica White ud for Somalias kyst har Sømændenes Forbund rejst krav om erstatning på tilsammen 1,8 millioner kroner til tre søfolk.

Kravet er rejst over for rederiet H. Folmer & Co. Det oplyser formanden for Sømændenes Forbund Søren Sørensen til Ritzau.

Sømændenes Forbund kræver erstatningen som betaling for den periode, de tre søfolk var fanget som gidsler, for tort, svie, smerte og tabt arbejdsfortjeneste.

Praktikpladser står i stampe

Netop offentliggjorte tal fra undervisningsministeriet om udviklingen på praktikpladsområdet viser, at det er gået i stå med nye almindelige lærepladser for anden måned i træk.

I årets første seks måneder var der en "stigning" på nul procent i antallet af indgåede ordinære uddannelsesaf-taler sammenlignet med året før.

Samtidig er antallet af forgæves praktikpladssøgende kun faldet lidt og ligger på 4.288. Nu har køen af unge ligget på mellem 4.000 og 5.000 i et år. - Det er åbenbart den nye balance efter regeringens stramninger for nogle år tilbage, siger uddannelseskonsulent i 3F, Poul Christensen.

Ufaglærte har flest skæve arbejdstider

De ufaglærte kommer på førstepladsen, når det gælder arbejde uden for normal arbejdstid. Det fremgår af undersøgelsen Arbejdsliv og Politik, som forskningscentret Carma fra Aalborg Universitet udgav for nylig.

I alt omfatter undersøgelsen godt 2.300 lønmodtagere. Og knap en tredjedel af medlemmerne af det tidligere SiD (31 procent) har svaret, at de enten har skifteholdsarbejde eller arbejder fast om aftenen, natten eller i weekenden.

Undersøgelsen blev sat i gang, før KAD og SiD gik sammen og dannede 3F. Men det rækker ikke ved det generelle billede: at lønmodtagere med de laveste uddannelser har flest skæve arbejdstider.

3F's kongres slog benene væk

Nogle af benene røg på 3F's kongres, som sluttede i sidste uge

3F's kongres besluttede, at forbundsledelsen og forbundets andre valgte og ansatte fremover bliver modregnet i deres løn, når de får udbetalt honorarer for f.eks. eksternt bestyrelsesarbejde, der er en følge af 3F-hvervet. Den eksisterende ledelse gjorde sit for at forhindre forslaget vedtagelse, men blev stemt ned ved kampafstemningen, hvor 468 stemte for det, medens 393 stemte imod.

Forlaget fra 3F Randers lød således: "De honorarer, der modtages ud over løn og pension, modregnes i løn fra forbundet."

I mange af 3F-afdelinger har det været god skik at foretage sådanne modregninger, siden man påbegyndte det for ti år siden.

Folkene i topledelsen af forbundet

Fra protesterne mod EUs havnedirektiv, 2006

tjener i forvejen mange hundredtusinder kroner over og langt væk fra en gennemsnitlig 3F'ers løn. Men det har altid været et sprængfarligt område at komme ind på, fordi de oftest socialdemokratiske pampertoppe har vogtet nidkært over benene.

Som protest over afgørelsen nedlagde lønudvalgets formand, Jim Staal, sin formandspost.

Satser pr. 1. april 2007

Løntrin	Månedsløn	
30	59.713,91	Formand, næstformænd og a-kassens forretningsfører
29	58.513,08	Gruppeformænd, forbundssekretærer og hovedkasserer
28	56.438,92	Sekretariatsledere og a-kassens viceforretningsfører
27	54.692,27	Forhandlingssekretærer og a-kasse-sekretærer

Solidarisk aktion tvang Arla i knæ

Fyringen af tillidsmanden hos Arla Foods mejeri i Esbjerg blev for nylig trukket tilbage, efter at stadig flere mejerier gik i sympatistrejke med de aktionerende arbejdere i Esbjerg.

Udsigten til strejkelammede mejerier, mangel på mælk i butikkerne og landmænd, der ikke kan komme af med deres mælk, lagde så stort et pres på Arla Foods-koncernen, at de betingelsesløst trak fyringen tilbage.

Tillidsmandens 'forbrydelse' bestod i, at han havde glemt at stemple sit urkort ind til en spisepause!

Da seks mejerier gik i strejke med deres arbejdskolleger i Esbjerg, varede det ikke længe, før Arla gennem Mejeri-brugets Arbejdsgiverforening underskrev et forlig, der betød, at tillidsmanden Emil

Jensen kunne genindtræde i sin stilling.

Endvidere frafaldt arbejdsgiveren helt deres krav om bod og skærpet bod efter at de 200 ansatte på Esbjerg Mejeri havde strejket en uge.

Strejken er et meget vigtigt eksempel på den styrke, der ligger i solidarisk optræden over for kapitalen. Imod arbejdsgivere, der forsøger at trænge arbejderklassens kollektive rettigheder og optræden tilbage.

En vellykket aktion har naturligvis ikke de såkaldte frie mainstream-mediers bevågenhed. Ud over en notits håber de, at den nu er glemt. Det skulle nødtigt smitte som eksempel for andre.

Et stort tillykke til arbejderne på Esbjerg Mejeri og den danske arbejderklasse!

3F's økonomiske krise – især på grund af stor medlemsflugt – har sikkert været med til at sætte tingene på spidsen for mange 3F'ere.

De nye regler betyder, at kongressen har inddraget beløb fra nogle få tusinde kroner til op mod 330.000 kroner for de tillidsvalgte i forbundets daglige ledelse.

Samlet bliver der tale om modregning af knap halvanden million kroner. - *Forslaget er begrundet i, at vi giver vores valgte en god løn*, sagde forslagsstilleren Gunnar Jørgensen, 3F Randers.

Af vedstående tabel fremgår det, at 3F-toppen bestemt ikke er på bistandshjælp, men at de modtager topgager sammenlignelige med bestyrelsesposter i almindelige kapitalistiske virksomheder.

Kongressen besluttede også, at diæter, honorarer og compensation for arbejdstab for personer, der er fastlønnet i afdelinger, udbetales direkte til afdelingen.

EU-kritik, unge og kvinder afvist

Modstanden mod EU har altid været stor i 3F og dets forløbere. Den var også klart på denne kongres – bl.a. med henvisning til de danske og europæiske havnearbejderes vellykkede kamp mod det såkaldte 'havnedirektiv' og EU's forsøg på at undergrave konflikttretten, som det blev udtrykt i den såkaldte Vaxholm-sag.

Til kongressen var der stillet tre ændringsforslag omkring dette. De blev dog alle forkastet efter indstilling fra bestyrelsen. Afstemningens resultat på 374 for og 421 stemmer imod viser, at der stadig er en stor EU-modstand i 3F.

3F-Ungdom havde stillet forslag om at give ungdommen større indflydelse på alle forhold vedrørende de unge 3F'ere, herunder større økonomisk selvstændighed. Det blev afvist meget snævert med stemmerne 443 imod og 408 for – efter en negativ indstilling fra hovedbestyrelsen.

Et forslag fra et flertal i hovedbestyrelsen om en anden kønskvoteringsmodel blev også nedstemt.

Se også formanden for havnearbejderne i Esbjerg Henning Hyllesteds skarpe kritik af beretningen til 3F's kongres på side 20.

Når klinikken skal i skoven

Lægeklinikkens jubilæum er med champagne i sin opstart. For ti år siden startede Peter og Marianne deres I/S-baserede klinik op. Peter – i dag rundet de 55 år, mens maven for længst er rundet en meter – og Marianne – betydeligt yngre og slankere – står med hver deres højtstilkede glas i hånden og byder selskabet velkommen til lejligheden. Ud over Peter og Marianne består selskabet af en tilknyttet reservelæge, en tidligere reservelæge, en sygeplejerske samt en klinikassistent samt alles partnere.

De 12 personer begiver sig ud til den til lejligheden lånte bus, som også er udstyret med en chauffør, der har stillet sig til rådighed. Til udstyret hører ikke blot fancy påklædning, men også chips, køletasker og seks flasker champagne, så de højtstilkede ikke behøver at frygte tørre fornemmelser. Det står klart, at Peter som alderspræsident, højest uddannet og udgørende halvdelen af jubilæarerne, allerede fra start – klokken 13.30 – er selvudnævnt centrumsfigur.

Turen går først til operaen, hvor det højtuddannede selskab erfarer, at de ikke kan komme ind, hvorfor Peter beslutter, at næste stop er Langelinje. Her afveksles champagnedrikkeriet med lidt udendørs indtagelse – vel at mærke bag bussen, så udsigten over havnen er sikret afskærmning. Den kvindelige del vælger ved afgangstidspunktet en shoppingtur i turistbutikkerne, hvilket tydeligvis giver Peter nerver, idet hans kone venter ved Karen Blixen-museet i Rungsted, hvor hun forventer ankomst senest klokken 16 *sharp*.

På vej over de nordsjællandske stepper ringer Peter til sin kone og forklarer lidt om trafikale problemer. Det er tydeligvis konen, der har bukserne på. Peter forsøger at aflede situationen ved at introducere chaufføren for hans nyindkøbte GPS, der samme dag er blevet udstyret med ulovligt downloadet software:

- *Det er et scoop*, forklarer han, mens han uden forespørgsel erstatter chaufførens telefon i en dertil indret-

tet holder med sin egen. Da det er sket, garderer han sig med et:

- *Du må endelig sige til, hvis du ikke vil bruge den.*

Chaufføren finder det vanskeligt, hvorvidt han skal koncentrere sig om GPS'ens anvisninger, Peters eller de øvrige passagerer.

Da selskabet kører gennem Hørsholm, kræver Peter igen selskabets opmærksomhed, da han bor i den tilstødende kommune:

- *Det er så her, jeg foretager mine indkøb, piger.*

Uden på nogen måde at ville virke humoristisk fortsætter han i en pludselig affekteret toneart:

- *I skal ikke kigge til venstre. Det er Hørsholms sociale boliger.*

Karen Blixen, Rungstedlund og en solid middag på Rungsted havn indtages – det sidste uden chaufførens deltagelse – og turen går mod den tidligere reservelæges bolig i Dragør, som er tildelt æren af at stille fri bar til rådighed.

Peter er tydeligvis utryk over situationen med så lang en køretur uden mere spiritus. Han forsøger at trøste sig med sin GPS, som desværre konstant afkræver chaufføren en U-venning på trods af, at retningen holdes stringent mod den tidligere fiskerby.

Peter får indhentet sin trang til spiritus ved fremkomsten og virker tydeligvis seksuelt underernæret i sin jagt på de langt yngre kvindelige deltagere – trods deres mænds nærhed. De kender ham måske og ved, at det er en fase, der skal gennemleves, før han er så beruset, at han går i sig selv.

Klokken tre om natten afleveres han af chaufføren stangvissen i en taxa på Christmas Møllers Plads tæt på Københavns centrum. Det kræver mere end én rollator at afstive ham fra bus til taxa, men taxachaufføren bærer heldigvis over med ham.

Buschaufføren sætter sig bag eget rat – alene, og reflekterer:

- *Ved 25-årsjubilæet har jeg heldigvis trukket mig tilbage som pensionist.*

Reno

Forældreblokader i kamp mod nedskæringer

Billedreportage fra kampen mod Københavns reaktionære nedskæringsbudget

Fotos fra forskellige blokaderamte daginstitutioner fredag den 21. september 2007.
HG – Kommunistisk Politik

Forældreblokader i kamp mod nedskæringer på daginstitutionsområdet fortsatte også den 21. september, selvom et natligt budgetforlig havde trukket de fleste af de varslede nedskæringer på børneområdet tilbage.

Det var en bred aktivitet, som kom i omdrejninger. En lang række daginstitutioner over hele byen blev blokeret af forældre, som havde fået nok – mere end nok!

De københavnske nedskæringspolitikere med overborgmester Ritt Bjerregaard i spidsen blev stærkt pressede af forældrenes aktioner. De vidste også, at pædagogerne stod parat til massivt at gå ind i kampen fra mandag den 24. september. Man var klar over, at den massive uro, der har været siden man i foråret annoncerede ødelæggende besparelser på 278 mio. kr. for 2008, ikke ville stilne af. Derfor er et tilbagetog for længst indledt, og derfor slog man igen bak med det indgåede forlig.

Men der står stadig betydelige og brutale nedskæringer tilbage. Kampen om det københavnske budget er ikke slut ...

I en pressemeddelelse den 24. september skriver LFS – Landsforeningen af Socialpædagoger: "For de svageste Københavnerne er det indgåede budgetforlig i København et nedskæringsbudget, der endnu engang vil forringe vilkårene for de svageste københavnerne; de udviklingshæmmede borgere, stofmisbrugerne, de psykisk syge og de hjemløse. Der skal spares i alt 87 millioner i Socialforvaltningen; penge der først og fremmest skal findes gennem personalebesparelser."

Tirsdag den 25. september protesterede repræsentanter for udviklingshæmmede på Rådhuset – og flere protester planlægges,

Der må være en grænse

Af Forældrene i Saxogården, København

Hvordan kan der blive indført skattelettelse på landsplan, når vuggestuebørn ikke kan få varm mad hver dag? Det er bare et af de spørgsmål, forældrene i Saxogården stiller sig selv i disse dage, hvor Københavns Kommune står for at skulle spare 265 millioner over fire år på institutioner og skoler.

Besparelserne får meget håndgribelige og helt uacceptable konsekvenser for kommunens daginstitutioner, og vi som forældre til disse børn er ikke bare vrede, men skuffede. Vi er skuffede over, at man i et af verdens rigeste samfund ikke kan skubbe midlerne derhen, hvor de behøves. En anden skuffelse er, at de besparelser, der var på bordet sidste år og blev taget af igen, nu atter serveres som en meget ildelugtende hovedret.

- Hvordan kan der komme skattelettelse på landsplan, når vuggestuebørn ikke kan få varm mad hver dag og fritidshjemsbørn ikke kan starte morgenen trygt på deres eget fritidshjem, inden de skal i skole, men i stedet skal afleveres på et opsamlingssted for hele bydelens skolebørn?
- Hvordan kan der komme skattelettelse, når der end ikke er råd til et vikarbudget ved sygdom?
- Hvordan kan der komme skattelettelse, når børnehavealderen sættes permanent ned fra tre år til to år og ti måneder?
- Hvordan kan der komme skattelettelse, når Saxogården i forvejen er skåret helt ind til benet og bestyrelsen diskuterer helt ned i detaljer, om de f.eks. kan spare på solcreme.

Der må være nogen, der på et tidspunkt siger stop og ikke bare glædes over, at de stagnerede skatter giver råd til flere røde bøffer eller en opgradering af mellemklassebilen. Det handler om noget så gammeldags som solidaritet og socialt ansvar.

Pas dig selv –
Trøst dig selv –
Skift dig selv

Tusinder af forældre var med til at protestere. Da pædagogerne for alvor ville kaste sig ind i kampen, trak politikerne i land og opgav mange af besparelserne på børne- og ungdomsområdet

Hæld fattige og sultne på tanken!

Idéen om at afløse fossile brændstoffer med biobrændsel er besnærende – men farlig

I den sidste tid er både den amerikanske, den danske og andre reaktionære regeringer pludselig blevet stærkt miljøbevidste. Tilsyneladende i al fald. De taler om at gøre noget ved den globale opvarmning, som ikke længere er et fyord for noget, der ikke eksisterer. I stedet er de blevet ivrige tilhængere af benzin og brændsel, baseret på biomasse. Den brasilianske præsident Lula da Silva har været i Danmark og Skandinavien på et stort pr-tog – og er med til at give Bush og Fogh et grønt skær.

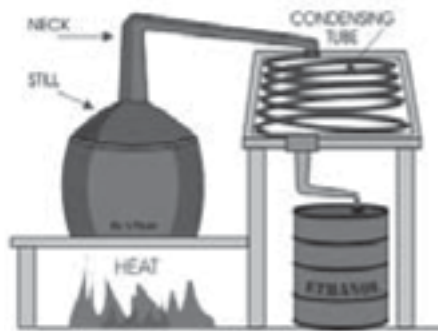
Der er god grund til at være skeptisk – for hele projektet er en fidus for monopolerne og har allerede fået store sociale omkostninger, som bare vil vokse. De fattige vil blive endnu fattigere, fordi fødevarerpriser og oliepriser begge eksploderer. Det er allerede i gang.

Den ny benzin 'bio-ethanol' er en falsk varebetegnelse. Navnet indikerer, at der her skulle være tale om et nyt brændstof, som er miljørigtigt og bæredygtigt og på mange måder svaret på de svinende olieresurser. En korrekt betegnelse ville være fødevarer-brændstof. Det siger noget om, hvad denne omstilling går ud på og antyder konsekvenserne heraf.

Overgangen til biobrændstof er blot lige startet og har igangsat en udvikling med omfattende sociale og miljømæssige konsekvenser over hele jordkloden, ikke mindst de allerfattigste og sultende.

Priserne på korn, majs, ris osv. når nye højder. Massiv omstilling til brugen af store dele af fødevarerne som brændstof vil reelt sige, at energi-kartellerne skovler kæmpeprofitter ind ved at hælde de fattige og sultende på tanken.

Økologisk lægger omstillingen til ethanol-benzindyrkning op til udpining af jorden og endnu mere rovdrift på skovområder. Endvidere fremfører utallige

alternative eksperter, at ethanol-benzin slet ikke er CO²-besparende eller neutral, tværtimod.

Senest har et forskerhold, som inkluderer den britiske nobelprisvinder, kemiprofessoren Poul Crutzen konkluderet, at biobrændstof varmer kloden mere op end benzin og diesel. Der bliver nemlig dannet så meget af den kraftige drivhusgas lattergas på majs- og rapsmarkerne, at det mere end opvejer fordelene ved at hælde vedvarende brændstof på bilen. Gødsningen af markerne frigiver dobbelt så meget lattergas som hidtil antaget.

Forskerne har på baggrund af deres resultater regnet ud, at hvis USA, som målet er, syvdobler deres majs-baserede ethanol-produktion pr 2022, vil udledningen af drivhusgasser fra transportsektoren stige seks procent!

Ifølge forskerne er det kun produktionen af bioethanol ud fra sukkerrør, som det sker i Sydamerika, der indebærer en fordel for miljøet. Her er udledningen af drivhusgasser mellem 50 og 90 procent af en benzinmotors.

USA's, EU's og Danmarks lancering af bio-ethanol skal få alle til at fatte, at de nu er blevet mere miljøbevidste og ansvarlige over for den globale opvarmning. Desværre: USA og EU er profitbevidste og øjner muligheden for omfattende ekstraprofitter ved at superbeskatte den arbejdende befolknings daglige føde, med katastrofale konsekvenser for de fattige og sultende.

Vil fødevarerpriserne fremover følge priserne på den olie, som stiger og stiger, er superprofitterne hjemme.

Bag overgangen til bio-ethanol, fødevarer-brændstof, skjuler sig "Big Cash".

Køb korn: Man er ved at holde op med at producere det! Det er en væsentlig baggrund for fødevarerpriserens himmelflugt over hele verden. Forfatteren og økonomien F. William Engdahl løfter sløret for grønt misbrug og bagmændene i Det Hvide Hus.

Skålen med Kellog's cornflakes på morgenbordet eller portionen med pasta eller majstortillas, ost eller kød på bordet vil stige i pris i de kommende måneder, og det er lige så sikkert, som solen står op i øst.

Velkommen, mine damer og herrer, til den nye verdens fødevarer-prischock! Bekvemmt timet som ledsager til vort nuværende olie-prischock.

Besyderligt nok minder det i mange henseender ildevarslande om dengang i 70'ere, da priserne på olie og fødevarer begge eksploderede med flere hundrede procent i løbet af blot nogle måneder. Prisekspllosionen i midten af 70'erne førte til, at præsident Nixon bad sin gamle ven, Arthur Burns, dengang chef for den amerikanske centralbank, om at finde en måde at omgå forbrugerindeksets inflationsdata på for at lede opmærksomheden bort fra de stigende priser.

Resultatet dengang var den nu almindelige, men absurde definition af "kerneinflation" i det amerikanske forbrugerprisindeks – rensset for olie og fødevarer. Stephen Roce, hed den unge økonom fra Centralbanken, som af Burns blev sat til at udføre arbejdet med at manipulere med statistikken.

Den store amerikanske satiriker Mark Twain kom engang med den sarkastiske bemærkning: "Køb jord: De er holdt op med at lave den" I dag kan vi sige næsten det samme om majs og alle de øvrige kornsorter på verdensplan. Verden er blot inde i de første måneder af den største vedvarende stigning i kornpriserne på alle de vigtigste kornafgrøder, som vi har set i tre årtier, herunder på majs, hvede og ris. Disse

*Bush-administrationens biobrændsel-plan***Den skjulte dagsorden***Af F. William Engdahl*

tre kornsorter udgør næsten 90 pct. af al de kornafgrøder, som dyrkes på kloden.

Washingtons udspekulerede, absurde plan

Hvad er det, som driver denne ekstraordinære forandring fremad? Her bliver det temmelig interessant.

Bush-administrationen er ved at gennemføre et større pr-fremstød for at overbevise verden om, at regeringen har forandret sig og er blevet *'en bedre miljøforvalter'*. Det er et problem, at mange er faldet for dette fupnummer.

Programmet, som blev annonceret i hans årlige tale i januar om unionens tilstand, kaldes "20 til 10", fordi det vil nedskære benzinforsbruget med 20 pct. frem til 2010. Den officielle begrundelse er, at det skal ske for at "formindske afhængigheden af importeret olie" samt for at nedbringe udslippet af uønskede 'drivhusgasser'. Det er ikke tilfældet, men det giver god pr. Gentag det ofte nok – måske de fleste vil tro på det. Måske de så ikke vil opdage, at skatteyderne giver subsidier til dyrkning af ethanol-korn i stedet for føde-korn, hvilket vil betyde, at priserne på deres daglige brød ryger til himmels.

Kernen i denne plan er en kæmpe-mæssig skattefinansieret udvidelse af brugen af bio-ethanol til transportbrændsel. Præsidentens plan forudsætter en produktion af 35 milliarder gallons (*ca. 133 milliarder liter*) ethanol om året i 2017. Allerede i 2005 vedtog kongressen loven om energipolitik, som går ud på, at kornbaseret ethanol til brændsel skal stige fra fire milliarder gallons i 2006 til 7,5 milliarder i 2012. For at sikre, at det sker, modtager bønder og gigantiske landbrugsvirksomheder som ADM eller David Rockefeller generøse skattefinansierede støtteordninger for at dyrke brændselkorn i stedet for fødevarer. Lige nu får producenter af ethanol i USA et tilskud på 51 cents pr. gallon ethanol udbetalt til den, der blander det, normalt et oliefirma, som blander det i benzin til salg.

*George Bush og Lula de Silva
– kampfæller omkring monopolenes bio-fidus*

Som følge af de rundhåndede amerikanske statsstøtteordninger til at producere bio-ethanol-brændsel, og af den nye lovgivning, investerer den amerikanske raffinaderi-industri store summer i at anlægge specielle ethanol-distillerier, der ligner olie-raffinaderier, bortset fra at de producerer ethanol-brændsel. Antallet af destillerier, der nu er under bygning, overstiger det totale antal olieraffinaderier, der er bygget i USA i de seneste 25 år. Når de om to-tre år er færdige, vil efterspørgslen efter majs og andre kornsorter til at producere ethanol til bilbrændsel være fordoblet i forhold til det nuværende niveau.

Men USA er ikke alene om bio-ethanol. I marts mødtes Bush med Brasiliens præsident (*Lula de Silva, KP*) for at undertegne en bilateral "ethanelpagt", der går ud på at samarbejde om forskning og udvikling af 'næste generation' af biobrændselteknologi – som fremstilling af ethanol fra træernes cellulose – og etablere et makkerskab for at 'stimulere' anvendelsen af biobrændsel i udviklingslande, især i Centralamerika, og skabe et OPEC-lignende biobrænd-

sel-kartelmarked med regler, som tillader dannelse af et marked for ethanol på den vestlige halvkugle.

Kort sagt: Den globale anvendelse af landbrugsjord til bio-ethanol og andre biobrændsler – der hellere brænder fødevarerprodukter end benytter det til menneskeføde eller dyrefoder – behandles i Washington, Brasilien og andre hovedcentre, indbefattet EU, som en ny vækstindustri af højeste rang.

Hykleriske grønne argumenter

Biobrændsel – benzin eller brændsel produceret ved at raffinere fødeprodukter – bliver opreklameret som en løsning på det kontroversielle globale opvarmningsproblem. Ser vi bort fra den pynkede videnskab og de politiske interesser bag den pludselige opreklameret af farerne ved den globale opvarmning betyder overgang til biobrændsel ikke nogen nettonedbringelse i forhold til olie, selv under de bedste betingelser. Dets fortalere påstår, at den nuværende første generation af biobrændsel "nedbringer op mod 60 pct. af CO²-udslippet". Med stigende oliepriser på 75

dollars pr. tønde er regeringer som f.eks. den brasilianske tosset efter at gå over til hjemmedyrket biobrændsel som erstatning for importeret olie. I Brasilien er 70 pct. af alle biler i dag udstyret med "fleksible brændstof-motorer", der kan skifte fra konventionel olie til 100 pct. biobrændsel i ethvert blandingsforhold. Produktion af biobrændsel er ligeledes blevet en af Brasiliens vigtigste eksportindustrier.

Den grønne påberåbelse af biobrændsel som et miljøvenligt og bedre brændsel end olie er i bedste fald tvivlsom, om den ikke må betegnes som fup. Afhængigt af, hvem der gennemfører forsøgene, har ethanol kun en ringe eller slet ingen effekt på udstødningsgasser i de nuværende bilmodeller. Det har imidlertid en betydelig udledning af nogle toksiner, der indeholder formaldehyd og acetaldehyd, en mistænkelig nervegift, der er forbudt som kræftfremkaldende i Californien.

Ethanol er ikke nogen miljøvenlig substans, som vi af industriens propaganda

skal forledes til at tro. Det gennemtærer rørledninger og tætnings- og brændsels systemer i eksisterende biler og andre motorer, baseret på olie. Det kræver specielle nye brændstofpumper. Hele denne udskiftning koster penge.

Men det virkelige gigantminus ved ethanol er, at det indeholder mindst 30 pct. mindre energi pr. gallon end normal benzin, hvad der kan oversættes til et tab i brændstoføkonomi på mindst 25 pct. i forhold til olie. Ingen tilhænger af det molboagtige ethanolprojekt forholder sig til de enorme sociale omkostninger, som er begyndt at ramme spisebordene i USA, Europa og resten af verden. Fødevarerpriser eksploderer, mens priserne på majs, sojabønner og alle andre kornsorter er på himmelflugt på grund af den astronomiske efterspørgsel på korn, som skal afbrændes som biobrændsel, som kongressen har fremdrevet.

Massachusetts Institute of Technology (MIT) har i år udsendt en rapport, der konkluderer, at brug af kornbaseret ethanol i stedet for benzin ikke vil

betyde en formindskelse af udslippet af drivhusgasser, og at det endog vil overgå brugen af fossile brændstoffer på grund af forøget anvendelse af kunstgødning og kunstvanding for at udvide landbrugsjord til ethanol-afgrøder. Ifølge MIT ligger "naturgasforbruget på 66 pct. af den samlede energi, der produceres på korn-ethanol," hvilket betyder kæmpemæssige nye belastninger af naturgasforsyningen, og at priserne på denne presses endnu højere op.

Forestillingen om, at verden kan "vokse sig" ud af afhængigheden af olie med biobrændsel, er det pr-fupnummer, som bruges til at sælge, hvad der ser ud til at blive den farligste trussel mod klodens fødevarerforsyning siden skabelsen af de patenterede genmanipulerede majs- og kornafgrøder.

De amerikanske gårde er blevet biobrændsel-fabrikker

Hovedårsagen til, at USA og verdens fødevarerpriser har nået nye rekordhøjder inden for de sidste to år og nu er forprogrammerede til at fortsætte deres himmelflugt, er omstillingen af de amerikanske landbrug til veritable biobrændsel-fabrikker. I 2006 overgik 48 pct. af den amerikanske landbrugsjord til biobrændsel-afgrøder. Intet af denne blev erstattet med anden jord til dyrkning af fødeafgrøder. Skattesubsidierne gør det langt mere profitabelt at producere ethanol-brændsel.

Siden 2001 er mængden af majs, der benyttes til produktion af bio-ethanol i USA, steget med 300 pct., og den vokser fortsat. I 2006 var de amerikanske majs- og kornafgrøder til biobrændsel faktisk af samme størrelse som den samlede eksport af korn. I 2007 forventes den langt at overstige korneksporten. USA er verdens førende korneksportør, det meste i form af husdyrfoder til EU og andre lande. De traditionelle amerikanske statistikker for jord, der er tilplantet med korn, er ikke længere en anvendelig målestok for fødevarerpriser, da al marginaljord nu udnyttes til biobrændsel-dyrkning. Mængden af den jord, der står til rådighed for dyrkning af dyrefoder og menneskeføde, bliver reelt mindre og mindre.

100.000 marcherer mod Irak-krigen i Washington

Lørdag den 15. september protesterede omkring 100.000 demonstranter, anført af Irak-veteraner mod krigen, militærfamilier og andre, med en march fra Det Hvide Hus til Capitol og forlangte en øjeblikkelig afslutning af Irak-krigen.

Den afsluttedes med en dramatisk 'die-in' omkring Capitol, hvori 5000 deltog. Næsten 200 demonstranter blev

anholdt, da politiet ville hindre dem i at overbringe et anti-krigsbudskab til den amerikanske kongres.

Med denne massedemonstration er genoplivningen af den amerikanske antikrigsbevægelse, der i nogle år har været lammet af det demokratiske partis greb om den, begyndt for alvor at røre på sig igen.

Brasilien og Kina er på samme vis ved at slå over fra fødevarer til biobrændsel.

Som resultat af denne biobrændsel-revolution i landbruget er verdens overskud eller reservelagre af korn faldet dramatisk i seks af de seneste syv år. Overskuds- og reservelagre af al slags korn var i slutningen af 2006 faldet til 57 dages forbrug, det laveste niveau siden 1972. Det er derfor ikke forbausende, at verdensmarkedspriserne på korn steg med 100 pct. i løbet af de sidste 12 måneder. Og det er blot starten.

Nedgangen i kornreserver, der skal garantere fødevarer sikkerhed i tilfælde af tørke eller fejlløst (hvilket er blevet stadig mere almindeligt i de seneste år), er forprogrammeret til at fortsætte, så langt man kan skue. Hvis vi beskedent antager, at verdens befolkning i de næste årtier forøges med omkring 70 millioner hvert år, især på det indiske subkontinent og i Afrika, så vil stagnationen i produktionen af majs til føde og andre fødevarer, som høstes hvert år, indbefattet ris, samtidig med at bio-ethanol og andre biobrændsler afløser produktionen af fødevarer afgrøder, i virkeligheden betyde, at vi blot står ved begyndelsen til den største omdannelse af det globale landbrug siden introduktionen af den landbrugsmæssige revolution med kunstgødning og det mekaniserede brug efter 2. verdenskrig.

Det særlige ved denne nye revolution er, at den sker på bekostning af fødevarerproduktion. Dette forprogrammerer en eksplosion af priserne for korn på verdensmarkedet, øget fattigdom og underernæring. Og virkningen på efterspørgslen efter importeret benzin vil være minimal.

Professor M.A. Altieri fra Berkeley University anslår, at selv hvis **alle** amerikanske landbrugsarealer med korn og sojabønner blev anvendt til biobrændsel, ville det kun imødekemme 12 pct. af behovet for benzin og seks pct. af behovet for diesel. Han bemærker, at skønt en femtedel af sidste års kornhøst gik til bio-ethanol, imødekom det kun tre pct. af energi-behovet. Men landbrugsjord omlægges i rekordtempo. I 2006 blev mere end 50 pct. af kornet i Iowa og South Dakota leveret til ethanol-raffinaderier.

Landmænd over hele Midtvesten, der

Bio-ethanol anlæg i Clymers, Indiana, USA.

er desperate efter højere indkomster efter år med kornpriser i bund, går bort fra den traditionelle afgrøderotation for udelukkende at dyrke sojabønner eller korn, hvilket resulterer i en voldsom jorderosion og skaber behov for tilsætning af kemiske pesticider. I USA bruges allerede nu 40 pct. af alle ukrudtsmidler i korn. Monsanto og andre producenter af giftige ukrudtsmidler som Roundup stormiler på vej til banken.

Biobrændsel bliver global

Pagten mellem Bush og Lula er blot starten på et voksende globalt stormløb for at plante afgrøder til biobrændsel. Kæmpemæssige sukkerrørs-, palmeolie-, og soja-plantager til biobrændsel-raffinering indtager skov- og græs-områder i Brasilien, Argentina, Colombia, Ecuador og Paraguay. Sojadyrkning har allerede forårsaget rydning af 21 millioner hektar skov i Brasilien og af 14 millioner hektar i Argentina, uden at der er udsigt til, at den stopper, samtidig med at verdens kornpriser fortsat stiger. Soja benyttes til bio-dieselolie.

Kina er desperat efter energikilder og en af de vigtigste spillere med hensyn til biobrændsel-dyrkning. Også der reduceres arealerne til fødeafgrøder. I EU produceres det meste biobrændsel fra planter af rapsfrø, der er populært som dyrefoder. Resultatet? Kødpriserne jor-

den rundt vokser og vokser, så langt øjet rækker. EU har et mål, der kræver et minimumsindhold af biobrændsel på ti pct., et fjollet krav, som vil sætte 18 pct. af EU's landbrugsjord ud på et sidespor for at opdyrke afgrøder, der skal afbrændes som biobrændsel.

Big Oil (De store olieselskaber, KP) er også med på den store biobrændsel-vogn. Professor David Pimentel fra Cornell University og andre videnskabsmænd hævder, at nettoenergi-udbyttet fra bio-ethanol er **mindre** end den fossile brændselsenergi, der bliver benyttet til at producere ethanol. Hvis vi sammenligner hele det energiforbrug, der skal til for at producere ethanol – fra kvælstof-kunstgødning til den energi, der er nødvendig for at rense det betydelige spild fra biobrændsel-raffinaderierne – så viste Pimentels forskning et netto energitab på 22 pct.. Biobrændsel bruger mere energi, end det producerer. Det betyder derfor en mindre trussel mod olieefterspørgslen og kæmpeprofitter for kloge oliegi-ganter, som genprofilerer sig som producenter af 'grøn energi'.

Det er således intet under, at ExxonMobil, Chevron og BP alle sammen er til biobrændsel. I maj måned annoncerede BP den største forskningsbevilling til noget universitet nogensinde, nemlig

500 millioner dollars til University of California Berkeley, som skal finansiere BP-dikteret forskning i alternativ energi og herunder biobrændsel. Stanfords *Global Climate and Energy Program* fik 100 millioner dollars fra ExxonMobile, California-Davis University fik 25 millioner dollars fra Chevron til dets *Bio-energy Research Group*. Princeton Universitys *Carbon Mitigation Initiative* modtager 15 millioner dollars fra BP.

Lord Browne, den tidligere direktør for BP, der faldt i unåde, erklærede i 2006:

“Verden behøver ny teknologi for at opretholde tilstrækkelige energiforsyninger i fremtiden. Vi tror, at biovidenskaben kan bibringe energisektoren umådelig store gevinster.”

Markedet for biobrændsel boomer som få andre i dag. Det er det rene paradis for de globale landbrugskarteller som Cargill, ADM, Monsanto og Syngenta.

Alt dette, kombineret med voldsomme vejrproblemer i Kina, Australien, Ukraine og store dele af EU, der har påvirket vækstarealerne i denne høstseson, garanterer, at kornpriserne vil eksplodere yderligere i de kommende måneder og år. Nogle udbreder sig lystigt om, at det er slut på æraen med ”billige fødevarer”.

Omstillingen til biobrændsel – med forsvindende reservefødelagre og mindre jordarealer til at beplante med majs og andre kornarter – vil massivt påvirke de globale fødevarerpriser i de kommende år.

Er der en anden dagsorden bag ethanolen?

Bush-administrationens kærlige omfavelse af biobrændsel siden 2005 har klart været drivkraften bag korn- og fødevarerpriserens himmelflugt i de seneste 18 måneder. Der er tilstrækkeligt med beviser på, at det ikke er noget tilfælde eller skyldes sjusket lovforberedelse. Den amerikanske regering har forsket i udvikling af biobrændsel siden 1970'erne.

Vi kan være sikre på, at bio-ethanolarkitekterne læste på lektierne. Det står stadig mere klart, at det er de samme folk, som gennemdrev olieinflationen,

der nu med fuldt overlæg er i gang med at skabe en parallel fødevarer-inflation. Vi har haft stigning på de gennemsnitlige oliepriser på 300 pct. siden slutningen af 2000, da George W. Bush og Dick Halliburton Cheney gjorde olie til det centrale tema i USA's udenrigspolitik.

Da bio-ethanol-produktionen sidste år for første gang blev en hovedfaktor på markedet, steg kornpriserne i Chicago med omtrent 130 pct. på 14 måneder. Da kongressen og Bush-administrationen foretog deres tunge fremstød for bio-ethanol i 2005 var det velkendt, at verdens kornreserver havde været faldende i adskillige år til et alarmerende lavt niveau – på et tidspunkt, hvor den globale efterspørgsel var stigende, især drevet frem af den voksende rigdom og det stigende kødforbrug i Kina.

Som resultat af denne omstilling af rekordstore arealer af USA's og Brasiliens landbrugsjord til korn- og sojabønneproduktion beregnet til biobrændsel er fødereserverne bogstavelig talt forsvundet. Global fødevarer-sikkerhed er i henhold til FAO's data på sit laveste niveau siden 1972. Det var pudsigt nok på dette tidspunkt, at Henry Kissinger og Nixon-administrationen i ledtog med Cargill og ADM – de største bagmænd bag ethanol-fuppen i dag – arrangerede, hvad der blev kaldt 'Det store kornrøveri' med salg af amerikansk korn til Sovjetunionen i gigantisk omfang til udveksling med rekordstore mængder russisk olie til Vesten. Som resultat steg både olie- og kornpriserne i 1975 med 300-400 pct..

I dag har et nyt element erstattet USSR's efterspørgsel efter korn og høstfiaskoer. Efterspørgslen efter biobrændsel, hjulpet af den amerikanske regerings subsidier, har bogstavelig talt

lænket fødevarerpriserne til oliepriserne. Omfanget af subsidieret biobrændsel-forbrug er eksploderet så dramatisk siden starten af 2006, da den amerikanske lov om energipolitik fra 2005 begyndte at have effekt på beslutningerne om beplantning, og ikke kun i USA, at der har udviklet sig en de facto konkurrence mellem mennesker og biler om det samme korn.

Lester Brown bemærkede for nylig:

”Vi er vidner til konkurrence på det globale marked mellem 800 millioner automobiler og verdens to milliarder fattigste mennesker om den samme råvare, det samme korn. Vi er nu i en ny økonomisk æra, hvor olie og fødevarer er gensidigt omsættelige handelsvarer, fordi vi kan konvertere korn, sukkerrør, sojabønner – alting – til brændsel til biler. Følgevirkningen er, at prisen på olie er begyndt at sætte prisen på fødevarer.”

I midten af 1970'erne fastslog udenrigsminister Henry Kissinger, en protege af Rockefeller-familien og dets institutioner:

”Kontrollér olien, og du kan kontrollere hele nationer; kontrollér føden, og du kan kontrollere folket”.

Den samme rollebesætning, som bragte verden Irak-krigen, det globale kapløb om kontrol med olien, og som bragte os den patenterede genetisk manipulerede såsæd og nu selvmordsfrø a la Terminator, og som hyler op om 'problemet med verdens overbefolkning', bakker nu op om omstillingen af den globale kornproduktion for at brænde den af som brændsel på et tidspunkt med dalende globale kornreserver.

Dette alene burde give stof til eftertanke.

Som det hedder med et populært udtryk: *”Bare fordi du er paranoid, betyder det ikke, at de ikke er efter dig”.*

*F. William Engdahl er forfatter til *Seeds of Destruction: The Hidden Agenda of Genetic Manipulation* (Global Research Publishing) samt forfatter til *A Century of War: Anglo-American oil Politics and the New World Orde* (Pluto Press).*

Denne artikel er oversat fra engelsk af KP.

Kristen hadsekt sætter Ground 69 til salg

Den reaktionære farce omkring Jagtvej 69 vil ikke høre op

Den fundamentalistiske sekt Faderhuset, som politikerne på Københavns Rådhus forærede den historiske bygning Ungdomshuset på Jagtvej 69 til mod en beskedent kompensation, har sat Ground 69 til salg for 15 millioner kroner.

Den hadprædikende sekt vil høste en gigantprofit på rydningen og nedrivningen af Ungdomshuset, der har kostet det offentlige millionbeløb og ført til bitre konfrontationer mellem borgerrepræsentationen og politiet på den ene side og den københavnske ungdom og store dele af befolkningen på den anden.

Den fascistiske profitsekt viser nu, at den hele vejen igennem har løjjet om

formålet med erhvervelsen af Jagtvej 69: Formålet var at fordrive de unge, rive arbejderbevægelsens historiske bygning ned og score kassen.

Hvis der var retfærdighed til, ville sektens profit blive konfiskeret og sektledelsen straffet for at have handlet med bedrageriske hensigter.

Det er en kendsgerning, at politikere og politi har beredvilligt hjulpet sekten med dens lumre forehavender. Den fond, der forhandlede med Ruth Evensen og

Co. om at tilbagekøbe huset før konfrontationen for 15 millioner kroner, 'føler sig helt til grin'.

Tilbage står de københavnske politikere med Ritt Bjerregaard og hendes socialdemokrater i spidsen hen til de ekstremt reaktionære venstrefolk og dansk folkepartister med røven bar og ynkeligt afslørede – uden at borgmesterpartiet kunne drømme om at indrømme hverken skyld eller fejltagelser.

Den gigantiske skade er sket, men nu må virkningerne inddæmnes. Det er tid til klar imødekommelse af de unges og den brede befolknings krav om et nyt hus til den københavnske ungdom.

**Giv de unge
Grøndalsvænge Allé 13. NU!**

G13 og naboerne

Der var lagt op til konflikt før borgermødet om et ungdomshus på Grøndalsvænge Allé 13 tirsdag den 18. september. Men i stedet var der dialog og god tone. Aktivister for det nye ungdomshus kom med løsningsforslag på beboeres konkrete bekymringer.

Der var mødt omkring 60 personer op til mødet både beboere fra Grøndal, Vanløse og Nordvest.

Til bekymringer fra den nærliggende daginstitution fortalte en aktivist i det tidligere Ungdomshus om det nære samarbejde med den integrerede institution Cismofytten, der lå ved siden af Jagtvej 69. Han havde blandt andet arrangeret cirkus og fastelavn for børnehavens børn i Ungdomshuset.

- Vi i beboergruppen er glade for at mødet i dag har skabt dialog mellem de unge og beboere i området, siger Helene Hansen fra beboergruppen for et ungdomshus i Nordvest.

Forud for mødet havde den konservative politiker Rasmus Jarlov været i lokalavisen og Ekstra Bladet med historier om modstand mod beboergruppens initiativ.

- Vi havde fået indtryk af, at der var stor vrede over ideen om et ungdomshus i området. Den vrede så vi ikke meget til på mødet, siger Helene Hansen.

Således vakte det højlydte protester, da Rasmus Jarlov forsøgte at konkludere, at alle fra nærområdet, der deltog i debatten, var imod et ungdomshus på Grøndalsvænge Allé. Også i nærområdet var der tilhængere af et ungdomshus på adressen.

Beboergruppen tæller nu 136 medlemmer, der bor i Vanløse og Nordvest.

OKTOBERREVOLUTIONEN

90 ÅR

Stor fødselsdagsfest

Lørdag d. 10. november

Start kl. 14:

* **Revolutionens problemer i Danmark**

* **Den internationale kommunistiske bevægelse i dag**
Oplæg/debat

17: Spisning
efterfulgt hele aftenen af FEST
Bands - kultur

TiB, Valby
Mølle Allé 26 2500 Valby

Arr. APK og DKU

Onsdag den 7. november
Kl. 19 Oktoberevolutionsmøde Odense

Afholdes i Mimetatrets lokaler tæt ved Brandts Klædefabrik
- Indgang fra Vestergade 95

Oktoberevolutionsmøde Århus
Oktober Bogbutik
Ny Munkegade 88 kld.

Aktion G13 – vær med!

G-dag lørdag den 6. oktober
www.aktiong13.dk

En ung pige var bekymret for knuste flasker og glasskår i sit lokalområde. Til det foreslog en af aktivisterne, at det kommende ungdomshus laver en oprydning.

Henning Hyllested, Esbjerg Havn:

Service-katalog, service-ydelser og bla-bla-bla

Hård kritik på 3F's kongres af forbundsformandens kopivisioner

På 3F's nyligt afsluttede kongres imødegik en række talere Poul Erik Christensens 'plan' for at slippe ud af fagforbundets medlemskrise, som det har til fælles med de andre fagforeninger, der baserer sig på klassesamarbejde og accept af individualisering og fleksibilitet bort fra solidaritetstanken.

Den mest samlede kritik kom fra havnen i Esbjerg med følgende transkriberede indlæg fra Henning Hyllested, der er formand for losseklubben på havnen.

Jeg er så en af dem, som bestemt ikke falder i svime over beretningen. Faktisk var jeg en smule rystet, men det er måske, fordi jeg tilhører en uddøende race. Jeg er en af de efterhånden – tror jeg – få kongresdeltagere, der kommer helt ude fra virkeligheden, helt ude fra en arbejdsplads.

Der er ikke lavet statistik på kongressen her over, hvor mange af os der er her. Men jeg tror efterhånden vi er forsvindende lille del, og for at føje spot til skade må jeg sige, jeg nok tilhører en dobbelt uddøende race, hvis man da kan ellers kan dø to gange.

Det er fordi, at der er jo kloge hoveder inde omkring forbundsledelsen og a-kasse-ledelsen, der på et tidspunkt fandt ud af, man ville komme Claus Hjort i møde med hensyn til at komme de der supplerende dagpenge til livs.

Erik Hyllested på 3Fs kongres

Og i den forbindelse var man da også parat til, og gjorde opmærksom på i sin projektbeskrivelse af det her projekt, man skulle i gang med, at der jo var brancher, herunder havnearbejdere – jeg kommer nemlig fra havnen i Esbjerg – der var brancher, herunder havnearbejdere, man måtte aflive.

Tag den, kære havnearbejdere og medlemmer af 3F – i øvrigt en fantastisk faglig aktiv gruppe – vi vil aflive jeres branche!

Så er der pludselig blevet langt fra arbejdspladserne og til forbundsledelsen, og det er ikke mindst mentalt og holdningsmæssigt.

Nogle gange føler man i virkeligheden, der er tale om to verdener, og det indtryk bliver selvfølgelig bekræftet, når man hører beretningen. Når jeg siger, jeg er lidt rystet over den, så var det den visionsdel, hvor forbundsformanden forsøgte at skue fremad – og det skulle du fandeme ikke have gjort, Poul Erik!

Mage til visionsløst oplæg skal man lede længe efter. Den management-tankegang, der ligger bag oplægget, er der ikke noget som helst nyt i.

Tony Blair og Anders Fogh har ikke levet forgæves. Det kan jeg konstatere. Webpaneler, fokusgrupper, markedsundersøgelser er det svar på det demokratiske underskud i organisationen, som du gav eksempler på med det manglende fremmøde på generalforsamlinger.

Nej, det er det efter min mening ikke

...
Det er et forsøg på fra forbundsledelsens side på at etablere et – lad os kalde det et "parallelt demokrati" ved siden af det formelle, men dermed også uden om afdelingerne. Det er de besværlige afdelinger med den irriterende suverænitæt, som du vist fik nævnt i din beretning! Og det er på den måde, at forbundet og forbundsledelsen vil etablere sig som de egentlige magthavere i organisationen.

Service-katalog, service-ydelser og garanti for ydelsernes indhold, certificering, Toyota ... og bla-bla-bla. Managementsnak og kontraktspolitik. Noget for noget. Du betaler for det, og så får du det. Frit valg ...

Men det er ligesom hos Fogh. Det er efter pengepungens størrelse. Differentieret kontingent, og væk med det solidariske princip. Han har ikke levet forgæves. (*Mange klapper*)

Vi skal etablere 'Partnerskaber med virksomhederne'. Det er ligesom i Tyskland. Vi skal ikke blot samarbejde på den gammeldags facon, hvor vi går ud og forhandler og får nogle forbedringer og gjort nogle tilpasninger, og hvad ved jeg.

For medlemmerne, de er jo ikke i konflikt med arbejdsgiverne – *jaså!* – og de angler ikke efter, at de røde faner blafrer uden for arbejdspladsen. Så er det vist sagt!

Vi skal være en moderne serviceorganisation og ikke en kamporganisation, hvis det står til forbundsformanden.

Jeg kan huske, at Christian Juhl på kongressen i Odense, da fusionen var en kendsgerning, eller lige før, sagde noget om, at vi rækker efter stjernerne, men bliver Poul Eriks visioner til virkelighed, bliver det et fald fra tinderne.

3F er en medlemsbaseret organisation, som bygger på de stolteste traditioner i dansk og europæisk arbejderbevægelse: kollektivitet, identitet og værdier som solidaritet og fællesskab. Og med

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

disse værdier som udgangspunkt kan vi puste liv i græsrodsdemokratiet.

Intet it-baseret webdemokrati kan erstatte medlemmernes levende engagement. Men vi skal bare stå ved disse værdier og turde slås for dem mod politikere og magtfulde arbejdsgivere.

Det er også derfor, talen bliver lidt uklar, Poul Erik, når overenskomstsituationen skal kommenteres. For her var der kontant afregning og et markant nej! Bedre fokusgrupper og markedsundersøgelser fås ikke! Nå, det var ikke lige sådan, det skulle forstås i den forbindelse. (*Latter i salen*)

I forbundsledelsen tager man ikke et nej for nej. Det er ligesom i forligsmandsloven. Og når man ikke stemmer rigtigt – hvad var det, Flemming Jensen sagde? – ”så er det medlemmerne det er galt med”.

Poul Erik! Du er blevet bange for din egen – eller 3F's – skygge. Du er blevet bange for at blive kaldt en dinosaur, og du bange for at blive kaldt gammeldags. Du vil sikkert høste anerkendelse for dine visioner blandt arbejdsmarkedsforskere på universiteterne og på direktionsgangene på de store virksomheder. De vil sikkert rose dig for dit mod.

Men nogle gange er det dem, der slår bremserne i, der er de modige. Dem, der bekender sig til værdier om fællesskab, og medlemmer, som vil have, at 3F skal kæmpe med alle – også gammeldags – midler.

De vil have en kamporganisation. Hvis vi da bare vil være det. Og det er jo blandt andet det, overenskomstsituationen viste – og det der med at stå fast og slå bremserne i.

Det er en øvelse, vi bruger en del i ude på arbejdspladserne ude i virkeligheden.

Vi giver dig gerne en lektion på havnen i Esbjerg, vi er i træning.

Med denne svada har jeg givet udtryk for, at jeg ikke er tilfreds med beretningen, eller den del, der handlede om 'visionerne', og skal derfor meddele, at jeg stemmer imod den og håber, at mange af de delegerede vil følge mig i det.

Læs også kongresreportagen på side 10

Mislykket reaktionær hetz mod Thomas Koppel

Venstre og Dansk Folkepartis sorte hetz mod legenden Thomas Koppel blev en klar fiasko.

Pumpehusvej i Sydhavnen bliver til Thomas Koppels Allé. Det vedtog et klart flertal i Københavns Borgerrepræsentation, selvom partierne Venstre og Dansk Folkeparti har ført en indædt hetzkampagne imod, at den store komponist, musiker og revolutionære hæd-

res med at få en vej opkaldt efter sig.

res med at få en vej opkaldt efter sig. Det er ikke mindst Thomas Koppels indædte modstand Danmarks deltagelse i ulovlige aggressionskrige, åbne støtte til den irakiske modstand og hans fordømmelse af Fogh-regeringen, som udløste den intense modstand fra reaktionens side, da mange lokale omkring Haveforeningen Frederikshøj, hvor Thomas Koppel og Annisette boede i en lang årrække, henvendte sig til kommunen med ønsket om at hædre den internationalt berømte komponist, der døde i februar sidste år.

Hetzkampagnen i medierne og på nettet søgte at betegne Thomas Koppel

som 'landsforræder' og sidestillede hans revolutionære holdninger med nazisme!

I stedet fik Venstre og Dansk Folkeparti udstillet deres egen indskrænket-hed.

Lars Dueholm (V): ”Når byen København skal hædre nogen, burde det jo gerne være alle politiske observanser i byen, der ønsker at gøre det, og det har der ikke været tale om her. Dette er vel kun en trekvart hæder.”

Tværtimod: At Venstre og Dansk Folkeparti stemmer imod, er en stor hæder. Det er en 100 pct. ære til Tho-

mas Koppel, der selv efter sin død generer reaktionen.

Annisette og Savage Rose er samtidig ved at lægge sidste hånd på en ny plade, som udkommer i begyndelsen af november. Da Thomas Koppel døde, var et nyt Savage Rose-album under forberedelse, og 'Universal Daughter', som den kommer til at hedde, rummer en del materiale fra Thomas Koppel, af Annisette og af datteren Naja Koppel. Den indeholder også en nyindspilning af 'Messenger', oprindeligt skrevet til Malcolm X og indspillet på albummet 'Babylon' fra 1973.

NOAH: Det går alt for hurtigt

Det går alt for hurtigt – lad os få en tænkepause, før vi udsætter kloden for biobrændstof-feberen

Opfordring til øjeblikkeligt moratorium for dyrkning og import af biobrændstof (biofuel) samt målsætninger for anvendelsen af disse

Lad os ikke forlede af den brasilianske præsident Lulas snævre interesse for eksport af bioethanol og knowhow

NOAH opfordrer sammen med 175 organisationer fra hele verden til en øjeblikkelig tænkepause i forhold til EU's tilskyndelser til anvendelse af biofuels (såkaldte agrobiobrændstoffer/agrofuels) fra storskala-monokulturer, inklusive træplantager. Tænkepausen gælder et øjeblikkeligt ophør af:

- EU-import af biobrændstoffer;
- alle målsætninger for anvendelsen af biobrændstoffer i transportsektoren;
- økonomiske tilskyndelser, såsom skattefradrag og tilskud (som især gælder biobrændstof fra storskala-monokulturer), inklusive finansiering igennem handel med CO²-kvoter;
- international udviklingsstøtte eller lån fra internationale finansinstitutioner, såsom Verdensbanken.

Denne opfordring er en reaktion på det stigende antal af opfordringer fra landene i syd, som protesterer imod deres eksport af biobrændstof, der blandt andet presses i vejret af EU-målsætninger.

Bente Hessellund Andersen fra NOAH siger:

”Det går alt for hurtigt! Og der er alt for

mange myter, som bruges til at sælge biobrændstoffer som en ”grøn” teknologi. Det hævdes blandt andet, at vi kan sikre os mod naturødelæggelser ved at opstille bæredygtighedskriterier og kun importere såkaldte certificerede biobrændstoffer, der opfylder disse kriterier. Men for det første er disse certificeringssystemer slet ikke på plads endnu, og vi frygter desuden, at certificeringer kan gøre mere skade end gavn, fordi de giver bilister en falsk fornemmelse af miljøbevidsthed – og fordi det er endnu en tilskyndelse til, at virksomheder investerer i produktionen af biobrændstoffer.

En anden myte er, at biobrændstofferne kan fremstilles af såkaldt ’planteaffald’ eller på ’ubenyttede landområder’. Men planteaffaldet er i virkeligheden planterester, der skal tilbage til jorden, hvis jordens frugtbarhed og evne til at binde kulstof og vand ikke skal undermineres. Og de ubenyttede landområder er jo savanne eller andre naturtyper, som er hjemsteder for dyr og planter. At bruge disse fejlagtige ord er et misbrug af sproget, som er med til at ’sælge teknologien’ til politikere og almindelige mennesker, som ønsker at handle miljøvenligt.”

Det er forståeligt, at den brasilianske præsident Lula øjner chancen for store pengetilførsler til sit land via salg af bioethanol. Brasilien ønsker også at sælge deres knowhow i form af procesanlæg til andre lande, der vil satse på denne teknologi. Men han overhører de voksende protester fra sociale bevægelser og miljøbevægelser i sit eget land.

Disse bevægelser påpeger problemer i form af naturødelæggelser, undertrykkelse af befolkningsgrupper i landområderne og stigende madpriser som følge af, at stadig mere landbrugsjord anvendes til at dyrke ”mad til bilerne” frem for mad til mennesker.

Det er til gengæld uforståeligt, at de rige landes politikere – som den danske regering – griber ud efter et halmstrå, der påstås at kunne sænke transportsektorens udledning af klimagasser. Dette på trods af, at videnskabelige undersøgelser viser, at biofuels, kun giver en minimal nedskæring i CO²-udledningen, i visse tilfælde endda øger den. Politikerne tør ikke gribe ind over for den stærkt voksende vejtransport. Der er også overordentlig stærke lobbyinteresser både inden for landbrug og vejtransport. Det er ulykkeligt, at de samme politikere gør sig døve og blinde over for protesterne fra landene i syd og i stedet udelukkende lytter til de røster, der hævder, at det vil være til fordel for disse lande, hvis de producerer og eksporterer biobrændstoffer til EU.

I den sidste tid er verdenssamfundet endelig begyndt at tage klimaproblemerne alvorligt. Det hilser vi velkommen! Ligesom vi hilser øget satsning på vedvarende energikilder som vind, sol og bølgekraft samt øget satsning på energibesparelser og -effektiviseringer velkommen. Men desværre er denne trend ikke nået til transportsektoren. Det er den eneste sektor, hvor energiforbruget får lov til at vokse, og hvor der ikke satses på politiske løsninger, der kan nedbringe det. Tværtimod, overalt i Europa udbygges vejanlæg ukritisk for at tilgodese vækst i vejtransporten. For at lade, som om de dog gør noget, griber politikerne nu til det lille halmstrå at opstille målsætninger for tilsætningen af biobrændstoffer til benzin og diesel. Men ved at tilskynde til brugen af biobrændstoffer uden først at finde ud af, hvad konsekvenserne vil blive, og uden at gennemføre de tusindvis af tiltag, der kunne gøre transportsektoren mere bæredygtig, handler politikerne meget kortsigtet, og de risikerer at gøre sig skyldige i uoprettelige skader.

Indretningen

**af butikken var skummel
og af en beskaffenhed så personalet
ved en formfuldendt solskinsdag
gik med lyset tændt for overhovedet
at orientere sig.**

- **Tænk den nængde energispild der forekommer ved lignende indretninger.**
- **Mon el selskaberne tænker i samme retning?**

NB

NOAH

Århus-historier

Den afholdte kulturinstitution Huset i Århus blev lukket af byrådet i 2006 pga. besparelser. Det har siden vist sig, at besparelserne, der blev foretaget, var betydeligt større end nødvendige, men det har ikke fået byrådet til at ændre holdning til lukningen af Huset. Nu er andre argumenter bare dukket op. Stort set hele det faste personale er nu fyret, og eneste lille lyspunkt er, at værkstederne har fået et midlertidigt værested hos en privat sponsor. Kommunen har fundet penge til at hjælpe med flytningen, men der er langt fra penge nok til at indrette det nye sted, så alle værksteder kan komme til at fungere fra januar. Allerede om et par år kan Huset stå på gaden igen. Til gengæld bruges så en masse penge på at indrette et sted til jazz-musik. Tiden med Huset som frirum og mulighedernes eventyrhave er allerede forbi. Resten af året står den på oprydning og nedpakning, inden håndværkere river store dele af bygningen ned og bygger et spillested. Steder som Huset kan dog kun slås ihjel, hvis de faste brugere opgiver. De har stået for en række støttearrangementer, der har fået bred opbakning fra byens musikliv. Målet er at oprette en medlemsforening, der har krav på kommunalt tilskud.

@@

En dreng på 14 år slog og truede andre børn og pædagoger i en ungdomsklub i Gellerup. Først da klubben lukkede i flere dage af hensyn til sikkerheden, skred kommunen ind med en tvangsanbringelse. Der var bare ikke plads i weekenderne, så der måtte han være hjemme. Efter nogle uger slog det klik igen, og nu er drengen

morder! Det bliver fremstillet som et ekstremt og enestående tilfælde, men det er det ikke. Gang på gang er unge fra især kaotiske og fattige hjem nærmest blevet gadebørn og kriminelle stofmisbrugere, mens myndighederne bare venter på at ungen bliver 15 år, så politiet kan tage over. Sandheden bag alle historierne om slagsmål og hærværk er hjem, der ikke er værd at komme hjem til, og en kommune, der svigter, når det gælder.

@@

Havnefronten i Århus skal have et parkeringshus. Ikke så snart København havde sagt nej til Realdania-fondens generøse gave – en bro til sultanens opera og et parkeringshus, bare de måtte få indtægterne – så kom det samme gavetilbud til Århus. Her var begejstringen entydig. Århus Kommune og fonden Realdania sprang forlovelsen over og indgik et partnerskab. Partnerskabet betyder, at kommunen skyder én milliard kroner i en ny havnefront, mens Realdania supplerer med 661 millioner kroner. Til gengæld for de 661 millioner kroner skal Realdania have indtægterne fra et p-hus på havnen. Fonden har også betalt 40 mio. for en tagterrace på det monstrøse museum Aros. Som i tilfældet A.P. Møller ved man, at fonde kan trække gaver fra i skat.

@@

Siden sidste års hasardspil med Århus Sporveje, der havde til formål at tvinge så mange som muligt fra jobbet med nedslidning og psykiske problemer inden overgangen til Midttrafik, har der manglet chauffører. I stedet for at rette op på for-

holdene har man ufortrødent fortsat kampen mod chaufførerne med små chikane-rer. F.eks. er vinterkøreplanen er udkommet med et vagtskema, der kun går til den 22. december, så folkene ikke kan se, hvordan de har fri i julen, og planlægge derefter. Flere busruter står over for en privatisering. Forventningen er, at man kan skifte overenskomst og spare omkring 2.000 kr. pr ansat.

@@

Venstres Ungdom har med god næse for det absurde krævet direktøren for Aarhus Teater fyret for opsætningen af *Hvordan vi slipper af med de andre*. Venstres Ungdom synes at kunne genkende venstreorienterede synspunkter! Ikke mindst en pamflet, der oplyste om stykket til undervisningsbrug for skolerne, var farlig. Madeleine Røn Juul udtaler: "For mig at se er det et tankeeksperiment, hvor man forsøger at føre liberalismen ud i sin yderste konsekvens."

-fsk

OKTOBER BOGBUTIK
København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50

Man til fre 16 – 19

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83

Åbningstid:
Hverdag 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

Kampagnetilbud til nye læsere **Modgift mod de borgerlige medier**

**Få de næste 8 numre af Kommunistisk Politik
tilsendt med posten for kun 100,- kr.**

Indbetal pengene når du modtager det første nummer med vedlagt girokort

Bestil hos
Forlaget Oktober, Egilsgade 24, kld., 2300 København S
Ring 51 78 09 06
eller mail: kompol@apk2000.dk

Sneboldens retning

Vi kan ikke blive mange nok den 2. oktober!

Fra faglig og politisk side benyttes udtrykket sneboldeffekt. Fra samme side kalkuleres med 100.000. Der kan og bør komme mange flere. Vi får se.

Landet over markeres protesterne mod Fogh-regeringen under hovedparolen: Nej til forringelser – Ja til velfærd! I flere byer arrangeres fordemonstrationer, der i stjerneform mødes et centralt sted.

Det største forventes naturligt nok at blive på Christiansborg Slotsplads kl. 16.30.

3F oplyser, at mere end 80 pct. af deres afdelinger har været repræsenteret ved gadefremstød tirsdag den 25. september. *Fagligt Ansvar* har arrangeret debattmøde med de tre såkaldte arbejderpartier med det formål at vække drømmen om det gamle arbejderflertal, og derved mobilisere til protesterne. SOSU-hjælpere og –assistenter har med deres etablerede netværk indkaldt til en fordemonstration på Københavns Rådhusplads allerede kl. 11 om formiddagen. Efter deres succesrige landsomfattende og markante ugevisse lange strejker i forsommeren har netop den 2. oktober været et pejlemærke, der skulle fastholde deres hovedkrav: Mere i løn og bedre arbejdsforhold. Elev og Studenterbevægelsen arrangerer ligeledes fordemonstration kl. 15.30 på Rådhuspladsen.

Det er store grupper, der er ramt af Fogh's politik og ønsker andet sat i stedet.

Det er samtidig 35-årsdagen for Danmarks folkeafstemning om tilslutning til det daværende EF, der – som kritikkerne hævdede det – i dag er blevet en Union: EU med en kommende traktat, hvor det danske folk igen forsøges manipuleret og bedraget. Denne gang er det slet ikke givet, at folket får mulighed for at give sin røst til kende.

Der benyttes mange metoder i mobili-

SOSU'erne gjorde det i forsommeren.

Børneinstitutionerne har for nylig gjort det i København.

Retningen for kampen er udstukket – lad 2.oktober blive startskuddet

Faglig kommentar

seringen. Det springende punkt er imidlertid retningen.

- *Hvad skal den store bevægelse bruges til?* Er det naturligt at spørge om.

- *Er målet at sikre Helle Thorning Schmidt ministertaburetter? Et rødt kabinet? Eller skal der reelt rykkes på det store flertals krav og behov for velfærd.*

3F er ikke særlig præcise:

- *Vi tager afstand fra regeringen, når de bruger penge på skattelettelser frem for velfærd. Derfor deler vi de invitationer ud til fest på Christiansborg - en demonstration mod regeringen,* siger Jane Korczak, næstformand i 3F.

- *Vi vil have folk til at snakke om ulighed. Danmark er ikke altid så sukkersødt, som vi hele tiden får at vide. Der er mange, der kender nogen i deres omgangskreds, der er ramt af uligheden,* siger den anden næstformand Steen Andersen.

- *Vi siger fra. Vi vil noget andet end regeringen. 3F vil i stedet mere omfordeling af vores rigdom og goder.*

Det upræcise er måske i virkeligheden meget præcist. Mangelen på de konkrete løftestænger i velfærden afspejler nok snarere, at der ikke er is men luft i maven. Formålet med at bringe 100.000 på gaden er at få Helle Thorning som statsminister. Så må tiden vise, hvordan hun stiller sig til skattestop på det tidspunkt.

Fagligt Ansvar – stiftet omkring et halvt år efter Fogh's tiltræden – har været pænt anonyme i lange perioder; men har nu kastet sig på banen med endnu et forsøg på at genoplive illusionen om, at det røde kabinet vil sikre guld og grønne skove. Til det formål har de for nylig gentaget deres kunststykke ved at samle en repræsentant fra S, SF og Enhedslisten i et panel, der skulle udstråle fælles vilje til et rødt kabinet. Kirsten Brosbøl (S) fandt sin naturlige rolle i panelet, hvor intet tilsagn til projektet blev afgivet. Det blev heller ikke skudt ned, og hvorfor skulle en socialdemokrat, der har brug for stemmer dog også gøre det? Løfter skortede det imidlertid ikke på:

- *Vi har meldt ud, tiden er ikke til skattelettelser men til massive investeringer i velfærd. Nogen mener det er ude i hampen med velfærdsrettigheder. Men er det virkelig ude i hampen at kræve ordentlige skoler, daginstitutioner og sundhedsvæsen? Prisen er, at der ikke er plads til skattelettelser,* sagde Kirsten Brosbøl.

Med et kort vue ud over landets socialdemokratisk ledet kommuner over de sidste par år er det vanskeligt at finde nogen, der ikke har svunget sparerekniven på netop de felter, som Kirsten Brosbøl nu hævder er socialdemokratiske mærkesager. Den ledende figur Ritt Bjerregård, overborgmester i København, kan tale med om det.

Senest har ansatte i Københavns børneinstitutioner netop vist vejen mod den socialdemokratiske omsorg: Strejke.

I forsommeren viste SOSU-hjælpere og –assistenter vejen.

Der er intet positivt i at manipulere bevægelsen i retning af det parlamentariske bogstavrytteri. Såfremt hovedparolen: Nej til nedskæringer – Ja til velfærd, skal have kød og blod, så er det op til arbejderne at sætte magt bag kravene. Det skaber sympati, solidaritet og mobilisering.